

SVĚDECKÁ SLUŽBA - NÁSTROJ PROMĚNY SVĚTA

BIBLICKÉ ÚKOLY 2000

3. ČTVRTLETÍ

Biblické úkoly - 3. čtvrtletí 2000

Autor: Carlos Martin

Překlad: Pavel Fürst

Technická redakce: Stanislav Staněk

Vydal: Advent-Orion s. r. o. pro oddělení sobotní školy Česko-Slovenské unie
Církve adventistů sedmého dne, Zálesí 50, 142 00 Praha 4 - Lhotka

ISBN 80-7172-444-0

ISSN 0409-3208

ÚVOD

Knihu Skutky apoštolů začíná Lukáš krátkou zprávou z posledních dnů Ježíše Krista prožitých na naší zemi. Hned po ní seznamuje čtenáře s tím, jak prvokřesťanská církev rostla díky šíření evangelia. Ježíšovi následovníci dostali od Ducha svatého moc, jakou svět ještě nepoznal. Text v Sk 2,3 zjevuje všem křesťanům jak Boží vůli, tak cíle, které by si Kristovi následovníci měli určit, tj.:

1. šíření evangelia (symbol jazyků)

2. posvěcení Boží přítomností, která nás očišťuje od hříšných povahových vlastností a rozněcuje v našich srdcích touhu po mocném vydávání svědectví (symbol ohně).

Tak, jako byly ohnivé jazyky rozděleny, aby na každém spočinul jeden, i dnes by každý z nás měl být naplněný Duchem svatým, aby se s nadšením mohl dělit o evangelium.

V tomto čtvrtletí se budeme z knihy Skutky apoštolů učit jednak o tom, jak vydávali první křesťané svědectví o své víře, především ale o tom, jak můžeme jejich metody uplatnit v dnešní době v našem prostředí.

Při studiu budeme přemýšlet o našich blízkých a známých, kteří ještě neodevzdali svůj život Ježíši. Budeme prosit Pána, aby nám ukázal, jak bychom jim mohli pomoci prožít obrácení.

Prosme Ducha svatého, aby příběhy z knihy Skutky apoštolů nebyly jen historickou epizodou, ale živou inspirací pro náš křesťanský život a svědeckou službu.

SVĚDECKÁ SLUŽBA – ZÁKLAD KŘESTĀNSKÉHO ŽIVOTA

Základní verš

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ Mt 28,19.20

„Obuvník-adventista“

Uvedený nápis najdete při cestě do Agusan del Sur (Filipíny). Na mezinárodním letišti v Dallasu čekala na opožděné letadlo naše sestra-podnikatelka a volný čas využila k rozdávání náboženských traktátů se svými firemními vizitkami ostatním cestujícím. Fotograf ze Zacateculoca (Salvador) přivádí každý rok desítky mladých lidí k rozhodnutí se pro Krista. Možná, že někteří členové vašeho sboru navštěvují každé sobotní odpoledne dětské domovy, domovy důchodců, či dokonce i věznic.

Prostředí, která jsme uvedli, jsou odlišná. Lidé, kteří v nich pracují, mají však jedno společné – milují svého Pána a Spasitele Ježíše Krista a jsou jeho svědky. Je radostné, když víme, že „jak je jisté, že jsou pro nás v nebi připravené příbytky, tak je jisté, že na zemi má každý z nás zvláštní místo, kde má pracovat pro Pána.“ (ChS 99)

Týden ve zkratce

1. Definice svědka (Sk 9,1-22; 22,15.16.20)
2. Cíl svědecké služby (Mt 28,18-20)
3. Důvody pro svědeckou službu (Sk 8,26-31; 2 Pt 3,9; 2 K 5,14)
4. Tři (základní) přístupy ke svědecké službě (Da 1; Mt 5-7; Sk 18,4)
5. Svědectví jako výsledek poslušnosti (Sk 5,17-42)

KDO JE SVĚDEK?

1. Jakou zodpovědnost na sebe vzal apoštol Pavel v den svého křtu? Sk 22,15.16 Z jeho zkušenosti obrácení (Sk 9,1-22) napiš aspoň tři principy svědecké služby. Který pojem tě nejvíce zaujal a proč?

Definice: Svědek je osoba, která může podat věrohodnou zprávu z první ruky. „Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.“ (1 J 1,3)

Vydávání svědeckví není činností, které se zúčastňujeme proto, že je součástí „programu“ místního sboru. Je přirozeným důsledkem našeho obrácení a odevzdání se Ježíši Kristu. Svědčíme, protože jsme s Kristem spojeni poutem lásky. Jedním z důvodů, proč se svědecké služby nezúčastňujeme, je skutečnost, že nemáme dostatečné poznání osoby Ježíše Krista a jeho moci v našich životech. Nemůžeme svědčit, když nemáme o čem. „Jakmile někdo přijde ke Kristu, zrodí se v jeho srdci touha sdělit druhým, jak vzácného přítele našel v Ježíši... Když jsme okusili a poznali, že Pán je dobrý, máme o čem vyprávět.“ (CK 78.79)

Apoštolové byli očitými svědky událostí, o něž se chtěli podělit s ostatními. Smrt je mohla umlčet. Nemohli však popřít svou osobní zkušenost. Mocnými svědky se stáváme tehdy, když radostná jistota spasení v našich životech koná zázraky.

2. Kterým výrazem apoštol Pavel charakterizoval Štěpána? Sk 22,20

Svědek se v řečtině vyjadřuje slovem *martus*. Od něho je odvozen výraz *martyr*, tj. mučedník. „Martyr je člověk přesvědčený o pravdě, pro kterou je ochotný žít i zemřít. Martyr není produktem pronásledování, ale pronásledování martyry odhaluje. Ten, kdo není martyrem nyní, nikdy pro pravdu život nepoloží. Martyrové zemřeli ne proto, že se martyry stali, ale proto, že jimi byli.“ (Fromm)

3. Jaké by to asi bylo, kdyby členové byli ochotní pro zvěstování evangelia obětovat nejen své peníze a svůj čas, ale i svůj život?

4. Máme čekat až na pozdní déšť, abychom získali tento postoj? Proč ano a proč ne? Jak můžeš už dnes sloužit jako Ježíšův svědek?

CÍL SVĚDECKÉ SLUŽBY

1. Co je cílem svědecké služby? Mt 28,18-20

2. Která slova Kristova pověření jsou klíčová? v. 19.20

První sloveso „jděte“ může být přeloženo rovněž jako „když půjdete“ nebo „jdouce“. Slovesa „křtěte je“ a „učte je“ nám pomáhají pochopit, jak můžeme splnit příkaz „získávejte mi učedníky“.

Kdo je učedník?

Definice: Učedník je myšlenkový odchovanec, stoupenec, následovník svého mistra, šířitel Kristova učení. Řídí se zásadami svého učitele. V knize Skutky apoštolů se jím označuje ten, kdo vyznává Ježíše jako Krista, tedy křesťan. Učedník je člověk, kdo přijal Ježíše Krista jako Pána svého života.

Učedníci touží použít své dary ve prospěch šíření evangelia o Božím království. Vede je Boží láska a zkušenost znovuzrození z Ducha svatého. Projevují charakter, který je odlišný od povah lidí ve světě. Nejsou dokonalí, jsou však součástí Boží rodiny. Například apoštol Petr nebyl dokonalý ani po Letnicích, byl však odevzdaný Ježíši a ochotný jej poslouchat. Učednictví znamená ustavičný růst jejich křesťanské zralosti a podílení se na záchraně dalších lidí tím, že jsou vtažováni do spásného vztahu s Ježíšem.

3. Je možné být členem církve a nebýt učedníkem? Jsi ochotný naplnit cíl Kristova pověření z Mt 28,18-20 ve svém životě?

DŮVODY PRO SVĚDECKOU SLUŽBU

1. Přečti si níže uvedené texty a napiš, o jakých důvodech pro svědeckou službu se v nich píše.

a) Sk 8,26-31 _____

b) 2 Pt 3,9 _____

c) 2 K 5,14 _____

2. Přečti si Sk 26,15-18 a uveď aspoň čtyři Pavlovy role, které uplatnil během vydávání svědectví nevěřícím:

1. _____ 2. _____

3. _____ 4. _____

Na svědeckou službu je třeba se dívat ze dvou úhlů pohledu – ze strany křesťana i nekřesťana. Křesťané svědčí, protože v sobě mají vnitřní touhu vyprávět dalším o Ježíši. Nekřesťané zase potřebují někoho, kdo by jim vydal o Ježíši svědectví, protože jen poznáním Ježíše a přijetím jeho oběti mohou nalézt cestu spasení.

Kladme jim otázky a zaposlouchejme se do jejich odpovědí. Způsob, kterým se dělíme o Ježíšovu lásku, necht' je srozumitelný jejich pohledu na svět. Jen tak mohou být přesvědčeni, že Kristus je opravdu světlo, cesta, pravda a život.

3. Vydávání svědectví vnitřně posiluje. „... síla k odporování zlému se nejlépe nabývá aktivní službou...“ (SA 104-106) Uveď další důvody pro svědeckou službu.

TŘI ZÁKLADNÍ PŘÍSTUPY K SVĚDECKÉ SLUŽBĚ

Evangelizace je hlásání dobré zprávy o tom, co Ježíš učil, co pro nás vykonal a ustavičně koná. Přibližuje biblické učení o Duchu svatém tak, aby lidé přijali Ježíše za svého Spasitele a sloužili mu v církevním společenství. Evangelista tedy přináší dobrou zprávu.

1. Kde měl Filip své administrativní sídlo, ze kterého sloužil církvi? Sk 21,8

2. V textech Sk 18,4; Da 1; Mt 5-7 jsou uvedeny tři evangelizační metody. Přiřaď je k níže uvedeným bodům a napiš, v čem jsou si podobné.

- a) Evangelizace příkladem: _____
Vychází z důrazu na životní styl křesťana. Evangelizujeme tím, jak sami evangelium žijeme a prožíváme. V misijních polích může mít tento způsob evangelizace např. formu zdravotnické pomoci. Tím, že evangelista naplňuje fyzické potřeby lidí, otevírá jejich srdce hlasu Božího slova.
- b) Evangelizace hlásáním: _____
Klade důraz na vysvětlování Písma. Je na něm založena většina sobotních kázání. Kazatelé pomáhají lidem rozumět Písmu. Nemohou však vědět, zda někdo ze shromážděných udělal na základě jeho kázání osobní rozhodnutí.
- c) Evangelizace výzvou k rozhodnutí: _____
Uvedená metoda vychází z tradičního chápání evangelizace. Důraz je kladen na věroučné body. Lidé jsou vyzýváni k tomu, aby se rozhodli následovat Krista a přijali jeho pravdu.

3. Proč potřebujeme využívat všechny tři výše uvedené metody? Která je ve vašem sboru používána nejčastěji? Do které jsi aktivně zapojen?

SVĚDECKÁ SLUŽBA – VÝSLEDEK POSLUŠNOSTI

Sanhedrin, v knize Skutky apoštolů zvaný Velerada, se snažil ovládat nejen náboženské, ale i občanské a politické záležitosti země. Velerada byla složená ze sedmdesáti mužů, kteří ve skutečnosti židovskému národu vládli. V čele stál velekněz. Když přivedli apoštoly před Veleradu, velekněz je obvinil z nerespektování jeho nařízení: „Důrazně jsem vám zakázal mluvit o tom člověku, a vy jste tím svým učením naplnili celý Jeruzalém; a na nás byste chtěli svalit zodpovědnost za jeho krev!“ (Sk 5,27-28)

1. O jakém vyšším zákonu apoštolové mluvili? Sk 5,29

Ve Skutcích apoštolů je církev popisována jako společenství, které vydává svědectví při každé příležitosti. Apoštolové přitom riskovali své životy. Nemohli zapřít to, co se odehrálo v jejich životech a co viděli na vlastní oči. „V dějinách proroků a apoštolů je mnoho ušlechtilých příkladů oddanosti Bohu. Svědkové Kristovi raději trpěli žalářování, muka, a dokonce smrt, než by byli přestoupili Boží příkazy.“ (SA 80-82)

2. Jaký postoj zaujali apoštolové k příkazu Velerady? Sk 5,40-42

Na podobný příkaz bychom pravděpodobně reagovali rozdílně. Ti, kteří touží po klidu, by se stáhli a byli by zřejmě potichu. Další by rozhlašovali „celému světu“, jak nespravedlivě se k nim Velerada zachovala. Jsou však věřící, kteří se nebojí bolesti a utrpení pro Krista. Ježíš jim dal označení blahoslavení (Mt 5,10-12). Právě schopnost prvoapoštolské církve odolávat pronásledování přitahovala další lidi do jejich společenství. Tak rostl počet učedníků (Sk 6,1).

3. Předpokládejme, že by ses dostal do země, kde by její zákonodárci uzákonili, že vydávání svědectví o Kristu je trestný čin. Byl bys odsouzen, nebo bys byl osvobozen pro nedostatek důkazů? Jaký postoj by měl křesťan zaujmout vůči zákonům, které omezují, nebo dokonce zakazují hlásání evangelia?

Doporučené studium

Které aktivity z Ježíšovy pozemské služby můžeme považovat za vydávání svědectví a proč? Které příběhy ze Starého zákona můžeme označit jako svědeckou službu? Do které kategorie – podle střední části úkolu – bys je zařadil? Které principy z nich vyvozené by mohly sloužit našemu poučení?

„Kristova pozemská církev byla zformovaná s misijním záměrem. Pán chce vidět, jak celá církev hledá cesty a metody, s jejichž pomocí mohou lidé s různým společenským postavením, bohatí i chudí, uslyšet poselství pravdy.“ (6T 29)

„Naši práci nám zadal nebeský Otec. S Písmem v ruce máme varovat svět. Máme být Boží pomocnou rukou při záchraně ztracených; máme být potrubím, kterým bude denně protékat jeho láska k hynoucím.“ (9T 150)

Diskusní otázky

1. Evangelizace je v Novém zákoně úzce spojená s učednictvím. Přes to všechno je mezi nimi rozdíl. Jaký?
2. Při čtení Pavlovy zkušenosti obrácení (Sk 9,1-18) si všimni Ananiáše. Co nám jeho postava prozrazuje právě v tomto příběhu o svědecké službě?
3. Zopakuj si definici martyra z úterní části. Jak se mohou stát lidé martyry během svého života, tedy ještě dříve, než se stanou martyry pro smrt?

Shrnutí

Vlastními slovy vyjádři hlavní témata tohoto úkolu.

SÍLA SVĚDECTVÍ

Základní verš

„Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost.“ Sk 4,33

Přerušené spojení

Misionář Herbert Jackson vyprávěl na jedné ze svých přednášek následující zkušenost s autem, které měl k dispozici na jisté misijní stanici.

Auto bylo dobré, mělo však jednu chybu. Nešlo nastartovat jinak, než roztlačením. Vždy, když se chtěl vydat na cestu, museli studenti z nedaleké školy přerušit vyučování a roztlačit ho. Na každé ze svých pastoračních návštěv pak musel auto zaparkovat na kopci nebo nechat motor v chodu.

Po dvou letech jej přišel vystřídat nový misionář. Když mu br. Jackson předával auto, řekl mu o problému se startováním motoru. Ten zvedl kapotu a po chvíli zvolal: „Doktore Jacksone, víte, kde je chyba? Ztracený kabel. Nic víc!“ Po krátké opravě auto startovalo bez problémů. Zdroj energie tu byl, přerušené spojení však misionáři bránilo v jeho použití.

Podobně je to i s mocí Ducha svatého. On je zdrojem moci pro svědeckou službu. Proto bychom si tento týden při studiu úkolu měli klást otázku: „Žiji s ním v neustálém spojení?“

Týden ve zkratce

1. Modlitební společenství
2. Podmínky pro křest Duchem svatým
3. Naplněný Duchem
4. Pozdní déšť
5. Půst

MODLITEBNÍ SPOLEČENSTVÍ

1. Za co se věřící modlili v horní místnosti? Sk 1,4.14; L 24,49

2. Jak rozumíš tomu, že se modlili „jednomyslně“? Sk 1,14 (kral. překlad)

Srovnajme „jednomyslnost“ učedníků v horní místnosti s jejich chováním během poslední večeře – L 22,24.

Jak by bylo jednoduché kritizovat jeden druhého! Jeden mohl předhazovat Petrovu křivou přísahu a zradu, druhý Tomášovy pochybnosti, jiný by vzpomněl Zebedeovy bratry a jejich touhy po předních místech v nebi, další by pro změnu vytáhl minulost Marie Magdalény... Požehnal by Pán takové skupině lidí?

„Jak snadné je zamířit reflektorem na druhé, místo abych jím nechal ozářit své vlastní nitro. Nedostatek vnitřní síly ospravedlňujeme sami před sebou tím, že obviňujeme druhé. Na příkladu Letnic však můžeme vidět, že žádný z dřívějších hříchů nás nemůže připravit o Boží požehnání, pokud je naše pokání skutečné a hluboké. Díky Bohu za to. Sjednoťme se a žijme v jeho blízkosti. Duch svatý pak může vstoupit do našich životů.“ (Fromm)

„Když učedníci čekali, až se zaslíbení vyplní, pokořili se a v hluboké lítosti vyznali svoji nevěru. Když si nyní připomínali slova, která k nim Kristus pronesl před svou smrtí, začali lépe rozumět jejich významu... Učedníci se vroucně modlili za to, aby dokázali v každodenním styku oslovovat hříšníky a přivádět je ke Kristu. Zapomněli na všechny dřívější spory, na touhu po nadvládě a semkli se v křesťanském společenství.“ (SA 35-38)

3. Kdybych žil v době Letnic, nacházel bych se mezi těmi, kteří byli v horní místnosti a přijali moc Ducha svatého? Patřím mezi ty, kteří se dokáží podívat do svého nitra a hledají spojení s Duchem svatým?

KŘEST DUCHEM SVATÝM

1. Jaký další křest zaslíbil Pán svým učedníkům, když už předtím byli pokřtěni ponořením do vody? Sk 1,5.8.14 (Srovnej s Mk 1,8)

„Kristus slíbil církvi dar Ducha svatého a tento slib nám patří zrovna tak, jako patřil prvním učedníkům. Jako každý jiný slib, i tento je podmíněný.“ (TV 671.672)

2. Jaké podmínky pro splnění Božího příslibu můžeme objevit v níže uvedených citacích?

a) „Mnozí Kristovi vyznavači se dovolávají tohoto příslibu; vyprávějí o Kristu a Duchu svatém, leč marně. Nenechají se totiž Boží mocí vést... Chtějí být nezávislí. Proto nemohou přijmout nebeský dar.“ (TV 672)

Podmínka: _____

b) „Kdo se zřiká vlastního sobectví, kdo ve svém srdci dává místo Duchu svatému a celý život se zasvěcuje Bohu, může být užitečný.“ (ChS 254)

Podmínka: _____

c) „Dar Ducha svatého obdrží všichni, kteří prosí o chléb života, aby jej mohli nabídnout svým bližním.“ (ChS 251)

Podmínka: _____

d) „Vyznáním hříchů, pokorou, pokáním a upřímnou modlitbou můžeme splnit podmínky Božího požehnání. Oživení přijde pouze jako odpověď na modlitbu.“ (1 SM 121)

3. Ještě jednou vyjmenuj pět podmínek pro přijetí Ducha svatého. Naplňuješ je svým životem?

NAPLNĚNÝ DUCHEM

1. Co všechno dokázali učedníci vykonat po naplnění Duchem svatým? Sk 4,23-31

Když apoštol Petr kázal o Letnicích, byl zcela nepochybně naplněn Duchem svatým. Jeho kázání bylo vyplněním Ježíšova zaslíbení, které zaznamenal evangelista Matouš: „... nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit... Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce.“ (Mt 10,19.20)

V textu Ef 5,18 je zaznamenaná výzva všem křesťanům, aby byli „plni Ducha“. Jedná se o zvláštní zmocnění, bez kterého jsou svědectví i duchovní život slabé.

2. Doplně jména těch, o kterých kniha Skutky apoštolů píše, že byli naplnění Duchem. Dále napiš, co díky této síle mohli vykonat.

Text	Jméno	Co vykonal
Sk 6,15	_____	_____
Sk 7,54-56	_____	_____
Sk 11,22-24	_____	_____
Sk 13,9	_____	_____

3. Na modlitbě přemýšlej nad následujícím citátem:

„Když se hlasatelé evangelia ráno co ráno sklánějí před Pánem a obnovují svůj slavnostní slib zasvěcení, posílá jim Bůh svého Ducha s jeho oživující, posvěcující mocí. Když se poté vydávají za svými každodenními povinnostmi, mají jistotu, že neviditelná přítomnost Ducha svatého jim dodá schopnosti, aby mohli působit v díle Božím.“ (SA 56)

POZDNÍ DÉŠŤ

1. Co Bůh zaslíbil své církvi podle textu u Jóele 3,1-5 (kral. překlad 2,23.28-32)?

Srovnej s textem Sk 2,14-21

Při uvažování nad Petrovou aplikací Jóelova proroctví si musíme uvědomit, že:

- a) Duch svatý pomáhá všem, kteří ho přijali, pochopit a dále hlásat Boží vůli (Jl 2,28).
- b) Duch svatý je udělen těm, kteří po něm upřímně touží, a to bez ohledu na jejich věk či společenské postavení.
- c) Spasení úzce souvisí se vzýváním jména Hospodinova (v. 5).

2. Které verše ze druhé kapitoly knihy Skutky apoštolů potvrzují, že každá z těchto pravd se vyplnila právě o Letnicích?

„Duch svatý sestoupil na církev a učedníkům otevřel ústa k hlásání Božího slova. Darem proroctví byli obdařeni staří i mladí, bohatí i chudí, muži i ženy. Byla to událost, která zahájila novou éru Mesiášovy vlády. V ní se nám přiblížila minulost a současně se stala předobrazem vyvrcholení Božího díla na konci dějin, kdy Kristus zvítězí nad vším nepřátelským.“ (Interpreter's Bible)

„Seslání Ducha svatého o Letnicích byl raný déšť. Pozdní déšť bude ještě hojnější. Duch svatý čeká, že o jeho přítomnost budeme prosit, a když přijde, že ho přijmeme. Až přijde, znovu zjeví Krista v jeho plnosti.“ (KP 121)

Moc Ducha svatého se projevuje vždy v konkrétním činu a moci, kterou přináší. Tisíce věřících ponese zvěst o závěrečném varovném poselství tří andělů ze Zj 14. kapitoly.

Budeme-li mít duchovně osvícené věřící, kteří z vlastní zkušenosti vědí, co to znamená spolupracovat s Pánem, bude-li většina církve s Pánem spolupracovat, posvětime-li se celým srdcem pro Kristovu službu, Bůh se k nám přizná neomezeným vylitím Ducha svatého.

3. Zasvětil jsi se pro Kristovu službu celým srdcem? Pokud ne, proč? Jak můžeš získat zkušenost takového odevzdání se?

PŮST

Půst je dobrovolné zdržení se jídla z náboženských důvodů. Zpravidla je doprovázený studiem Písma, modlitbou, osobním odevzdáním se a rozjímáním.

„Existuje rozumný půst, který způsobuje ozdravení organismu a zvyšuje duchovní vnímavost.“ (SDAE)

Trávení odčerpává energii z mozku a přesouvá ji do oblasti žaludku. Půst nám proto může napomoci snadněji pochopit duchovní pravdy a hlubším způsobem prožít modlitbu za církve, své nejbližší i za sebe. I když není nevyhnutelnou podmínkou přijetí Boží moci, je důležitým duchovním cvičením. Půst ze správných důvodů, který vychází z upřímného srdce, může otevřít dveře, které by se jinak otevřít nedaly. „V určitých případech se doporučuje modlitba a půst. V Božích rukou jsou prostředkem k očištění srdce a k podpoření vnímavosti naší mysli. Bůh odpovídá na naše modlitby, protože jsme se před ním sklonili s pokorou.“ (CDF 188)

Pán Ježíš se postil a předpověděl, že tak budou jednat i jeho následovníci (Mt 9,15; 17,21).

1. Za jakých okolností se postili první křesťané?

Sk 9,7-9.18.19 _____

Sk 13,1-3 _____

Sk 14,21-23 _____

Pokud se nemůžeš postit ze zdravotních důvodů, uvažuj o jiném „půstu“, jako je například zdržení se od „sledování televize“ ap.

2. Co by mohlo být inspirací k půstu ve tvém sboru? Kdo by takovýto půst měl iniciovat?

Doporučené studium

V knize Skutky apoštolů si přečti kapitoly Letnice a Dar Ducha.

„Jen ti, kteří dostávají stále novou a novou milost, budou mít dost síly pro svou denní potřebu a pro to, aby mohli tuto sílu použít. Nečekají, až přijde doba, kdy zvláštním darem duchovní moci nabudou zázračné schopnosti získávat duše, nýbrž nabízejí se denně Bohu, aby je použil ke zprostředkování svých cílů. Denně se zdokonalují pro vykonávání služby v dosahu své působnosti. Denně vydávají svědectví o Mistru, ať jsou kdekoliv – ve skromném okruhu působnosti – ve vlastní rodině nebo při veřejné činnosti.“ (SA 55)

Diskusní otázky

- 1. Proč mohli být první křesťané tak často očitými svědky různých znamení a zázraků? Jak projevuje Bůh svou moc dnes?**
- 2. „Každý by měl prosit o každodenní křest Ducha.“ (SA 50.51) Co znamená být pokřtěný Duchem každý den? Je to totéž co raný déšť? Jaké jsou výsledky křtu?**
- 3. Jak na příkladu Petrova života můžeme vidět výsledky působení Ducha svatého? Čím se vyznačoval jeho život před Letnicemi? (Mt 14,22-31; 16,21-33; J 18,1-11. 25-27) Co nám o změně v Petrově životě prozrazuje jeho kázání o Letnicích?**

Shrnutí

Vysvětlí vlastními slovy:

1. Jednomyslnost učedníků v horní místnosti
2. Vztah mezi půstem a Duchem svatým
3. Podmínky přijetí Ducha svatého
4. Naplnění Duchem svatým
5. Raný a pozdní déšť Ducha svatého

ÚČASTNÍCI SVĚDECKÉ SLUŽBY

Základní verš

„My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“
Sk 5,32

Osobní reklama

Mikrotužka, speciální tužka, jejímiž vynálezci jsou Japonci, vstoupila na trh jen s minimální reklamou. Během prvního roku se jí pouze v jedné zemi prodalo skoro dva miliony kusů. Proč? Díky „osobní reklamní kampani“ lidí, kteří si ji koupili. Obchodníci, úředníci, lékaři, studenti, ženy v domácnosti, zkrátka každý, kdo ji začal používat, o ní řekl dalším.

Podobně je to s evangeliem. Protože změnilo náš život, budeme hledat způsoby, jak s ním seznámit další. Je-li Ježíš naším Spasitelem a Pánem, pak bez ohledu na to, kým jsme, čím jsme a co děláme, jsme v jistém slova smyslu jeho kazateli. V novozákonní době se všichni věřící s obrovskou osobní zodpovědností zapojili do svědecké služby. Později byl „biblický koncept všeobecného kněžství věřících postupně nahrazen hierarchickým, ve kterém byl středem života církve kněz. Lutherův návrat k biblickému principu byl vyjádřením protestu proti moci kléru.“ (Rex D. Edwards)

Týden ve zkratce

1. Klérus a laici
2. Předpoklady pro službu v církvi
3. Sbor – školící centrum
4. Vzájemná spolupráce členů církve
5. Duchovní dary

KLÉRUS A LAICI

1. Ve které etapě svého života byl Pavel povolán do Boží služby? Sk 26,2-16

Diakonia je řecké slovo označující duchovenskou službu. Jeho další význam je služba. (viz Sk 20,34; 24,23) Tato činnost je výsadou všech věřících. Pastýři a učitelé byli ustanoveni proto, aby věřící právě pro tento typ služby připravovali (Ef 4,11.12).

2. Jaký má tato služba koncept? 1 Pt 2,9

Slovo laik má původ v řeckém laos, což znamená lid. Naneštěstí se slovo laik velmi často používá k označení člověka, který v dané profesi není odborník. V církvi bývá tímto výrazem označen věřící, který v ní má druhořadé postavení. Slovo klérus pochází z řeckého kleros s významem část, podíl. Z toho vyplývá, že osoba patřící do této vybrané části – kléru – je obdařená zvláštním podílem moudrosti, moci a schopnosti pracovat.

Rozdělení věřících na laiky a klér však není biblické. Protestantská reformace trvala na „kněžství všech věřících“. Samozřejmě, v rámci této všeobecné služby, do které jsou povoláni všichni věřící, existují i specifické služby diakonů, starších a kazatelů, ke kterým jsou oddělování vzkládáním rukou.

Ještě dnes se celá řada věřících mylně domnívá, že ordinací jsou duchovní odlišeni od „obyčejných členů církve“. Myslí si, že „služebníci“ v církvi jsou pouze ti, kteří byli ordinováni.

„Kazatelé nemají dělat to, co má vykonat celá církev. Nejen, že se vyčerpají, ale současně brání jiným vykonat to, co je jejich povinnost. Měli by vychovávat členy pro práci jak ve sboru, tak na veřejnosti.“ (ChS 69)

3. Jakou práci má vykonat církev? Jaký podíl této práce máš vykonat ty?

PŘEDPOKLADY PRO SLUŽBU V CÍRKVI

1. Jaký je vztah mezi dílem Ducha svatého a našimi předpoklady pro službu? Sk 19,1-6

Zkušenost věřících v Efezu je podobná zkušenosti Ježíšových učedníků v horní místnosti (Sk 2,1-13). Podobně jako obyvatelé Jeruzaléma, i Efezané, kteří velice dobře znali kult Artemis (Diany), žasli nad mocí Ducha svatého. Na dlouhá desetiletí se pak sbor v Efezu, díky této zkušenosti, stal centrem křesťanů.

„Každý, jemuž se dostává nebeského vnuknutí, je pověřen hlásáním evangelia. Všichni, kteří přijímají Kristův život, jsou povoláni k dílu pro spásu svých bližních. K tomuto účelu byla založena církev. Všichni, kdo vstoupili do jejího společenství, přijali svatý závazek, že budou spolupracovníky Kristovými.“ (TV 822)

2. Za jaký druh služby jsou zodpovědni všichni věřící? 1 K 5,15-20

Božím záměrem není mít jednoho kazatele pro stočlenný sbor, který podporuje jeho práci. Bůh povolává kazatele a učitele, „aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti“ (Ef 4,12.13). Z tohoto pohledu jsme všichni kazateli – služebníky. Celé shromáždění by mělo být zapojeno aktivně nejen do bohoslužeb, ale především do zvěstování evangelia. Členové ztrácejí k této práci motivaci, jsou-li přesvědčeni, že je to úkol pouze pro ordinovaného kazatele. Bůh očekává, že se na stavbě jeho království bude podílet každý věřící – podle darů, které přijal od Ducha svatého.

3. Vzpomeň si na období po svém křtu. Jak bys pomoci stupnice 1 až 10 ohodnotil svůj současný stav ve srovnání se stavem po křtu? Jak bys to mohl zlepšit?

SBOR – ŠKOLÍCÍ CENTRUM

1. Apoštol Pavel nabídl spoluvěřícím v Tyrannově škole určitou formu praktického vzdělávání se. Jaké výsledky přineslo toto dvouleté „školení“? Sk 19,8-10.23-27

To, co apoštol Pavel dělal v Efezu, je vzorem pro naše sbory. Pán ustanovil sbory za „školící střediska“, s cílem připravit věřící pro službu.

„Mnozí by ochotně a rádi pracovali, kdyby je někdo poučil, jak začít. Potřebují návod a povzbuzení. Každý sbor by měl být školou křesťanských pracovníků.“ (ChS 59)

„Křesťanští kazatelé... mají pole působnosti větší, než si mnozí z nich uvědomují. Mají lidem nejen sloužit, ale učit je sloužit. Svým posluchačům by měli jednak připomínat správné zásady, ale současně je vychovávat tak, aby uvedené zásady šířili dál... Každý člen církve by se měl zapojit do některé služebnosti.“ (CZ 148,149)

Bůh řekl Pavlovi, aby začal svoji práci dělat právě tímto způsobem. Nejdříve Pavel své spolupracovníky vedl k tomu, aby jej v jeho práci napodobovali. Žel, realita mnohých našich sborů je taková, že „členové církve si pouze přijdou vyslechnout kázání, a pro Krista nedělají téměř nic. Nepřinášejí ovoce, roste v nich sobectví a nevěra. Svou naději vkládají do kazatele a jsou závislí na tom, jak v nich dokáže udržovat, či oživovat jejich slaboučkou víru.“ (6T 434) To nejlepší, co může kazatel udělat pro své členy, není přednášené kázání, ale plánování práce pro každého z nich.“ (s. 82)

2. Ke každé formě školení, která je uvedena níže v levém sloupci, přiřaď stupeň důležitosti (1 až 7) podle tvých vlastních priorit.

Forma školení	Tvoje priority (1 až 7)
Jak dávat biblické hodiny	_____
Příprava kázání	_____
Jak svědčit o Kristu	_____
Evangelizace životním stylem	_____
Evangelizace budováním přátelství	_____
Osobní služba	_____
Sociální pomoc	_____
Další	_____

VZÁJEMNÁ SPOLUPRÁCE ČLENŮ CÍRKVE

1. Co vedlo apoštola Pavla k tomu, aby pracoval na „bílých místech“? Sk 16,6-9

Řecký výraz, který je v 9. verši přeložen jako pomoc, znamená „spěchat za těmi, kteří volají v nebezpečí“. V jakém nebezpečí se nacházeli lidé v Makedonii?

„Uvedenou výzvu můžeme chápat v širším smyslu tak, že muž stojí na evropském kontinentu a volá Pavla, aby s poselstvím evangelia přišel do Evropy. Budoucnost Evropy v daném okamžiku závisela na Pavlově odpovědi.“ (6 BC 327) I dnes je hodně lidí, kteří touží po tom, aby je někdo vyučoval Boží pravdě.

„Členové, kteří už Boží pravdu znají, zdržují kazatele ve sborech. Místo toho by jim měli říci: ‘Pomáhejte zachraňovat hynoucí. O rozvoj sboru se postaráme sami. Budeme se scházet a růst životem v Kristu. Budeme společně zachraňovat duše, které žijí okolo nás.’“ (ChS 171)

„Kdyby členové církve byli správně poučeni a vedeni, vykonali by dílo, které je vyžadováno od každého údu Kristova těla. Každý by byl nějakým způsobem zapojen do křesťanské misijní práce. Jenže sbory umírají a po kazateli chtějí, aby jim kázal... Členy je třeba učit, že pokud nedokáží stát sami – bez kazatele, potřebují znovu prožít obrácení a být znovu pokřtěni. Potřebují se znovuzrodit.“ (Ev 381)

2. Jak pracoval Pavel v Cezarei, Antiochii, Galacii a Frýgii? Sk 18,22.23

Jsou místa na zemi, kde má kazatel na starosti deset až patnáct sborů. Statistiky nám ukazují, že tam, kde je poměr členů na kazatele vyšší (např. jeden kazatel na tisíc členů oproti místům, kde je jeden kazatel na padesát členů), rostou sbory daleko rychleji. Tím se nechce říci, že by sbory měly být bez kazatelů, ani to, že by se jejich poměr měl redukovat. Pouze nám to prozrazuje, že čím více členů je zapojeno do práce, tím rychleji sbor roste.

Jaký je tvůj názor na následující výrok: „Platím desátky. Evangelizaci i pastorační povinnosti má na starosti kazatel.“

3. Napiš tuto větu tak, aby odrážela to, co se učíme tento týden.

DUCHOVNÍ DARY

Definice: Duchovní dary jsou zvláštní schopnosti, které Duch svatý dává členům církve, aby je uschoпил ke splnění božského poslání. Duchovní dary jsou vyjmenovány v Ř 12,6-8; 1 K 12,4-11.28-30 a v Ef 4,7-12. Rozmanitost duchovních darů nám ukazuje, že každý věřící má s jejich pomocí splnit úkoly a vydat své vlastní svědectví o víře a zkušenostech s Bohem. I když jsme duchovní dary přijali jednotlivě, užitek z nich by měli mít všichni okolo nás.

1. Které dva duchovní dary se projevily v Antiochii? Sk 13,1-3 Proč byly tak důležité právě v tomto úseku církevních dějin?

Proroci, to byli kazatelé na cestách, kteří šířili evangelium, kamkoli přišli. Učitelé zůstávali ve vlastních sborech, kde dále vyučovali ty, kteří se obrátili ke Kristu. Pavel a Barnabáš byli Židé, Lucius pocházel z Kyrény v severní Africe, Simeon byl rovněž Žid a to, že mu říkali Černý (Niger), svědčí o určitém napojení na Řím. Rovněž tam byl Manahan, vychovaný v dětství tetrarchou Herodesem, což prozrazuje jeho urozený původ.

2. Které další duchovní dary uvádějí následující texty?

Sk 5,12 _____

Sk 9,36 _____

Sk 12,5 _____

Sk 19,11 _____

Sk 20,28 _____

3. Který duchovní dar je nejvíce vidět ve tvém životě? Jak ho využíváš?

DOPORUČENÉ STUDIUM

Přečti si následující texty a popiš, jak potvrzují myšlenku, že v určitém slova smyslu jsme vlastně všichni služebníky evangelia? 2 Kr 5,1-3; Mk 6,1-15; L 7,36-47; 21,1.2

Kterým dalším principům svědecké služby se můžeme z uvedených textů naučit?

„Být služebníkem neznamená jen studovat knihy a kázat. Znamená to především sloužit.“ (4 BC 1159)

Diskusní otázky

- 1. Který ze dvou následujících pohledů odráží realitu všeobecného chápání služby v církvi? Který je správný a proč?**
 - a) 1 služebník (kazatel) a 100 sedících (členové sboru)
 - b) 1 sedící (Bůh na svém nebeském trůnu) a 101 služebníků (členové sboru včetně kazatele)
- 2. Přemýšlej o tom, jak zapojit nově pokřtěné členy do sborové služby?**
- 3. Co brání některým členům tvého sboru, aby se aktivně zapojili do služby?**

Shrnutí

Shrň vlastními slovy základní myšlenky úkolu tohoto týdne:

1. Rozdíl mezi knězi (duchovními) a laiky.
2. Kdy se stávají členové služebníky?
3. Kdo by měl členy sboru vyškolit pro službu?
4. Jak se dá co nejlépe v církvi spolupracovat?

NOSITELÉ SVĚDECTVÍ

Základní verš

„Ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judstvu, Samařsku a až na sám konec země.“ Sk 1,8

Když odevzdáme srdce Bohu

V Boží rodině je místo pro všechny. Proto by naše svědectví mělo oslovit všechny vrstvy lidí, přesně jak nám to říká základní verš. První křesťanské kázání bylo určeno Židům. Pak se evangelium rozšířilo do Samařska. Poté co Filip „zvěstoval Krista“ Samařanům (Sk 8,5), přišli sem Petr s Janem, aby upevnili jejich víru (v. 14). Podle Ježíšovy předpovědi (Mt 16,17-19) hrál Petr rozhodující úlohu při evangelizaci pohanů. Pán mu dal pokyn, aby vstoupil do Korneliova domu, což bylo tehdy pro Žida nepřijatelné (Sk 10,29). Právě tento okamžik můžeme považovat za počátek šíření evangelia „až na sám konec země“.

Na hrobce generála Gordona je nápis: „Svoji sílu dal slabým, majetek chudým, soucit trpícím a srdce Bohu.“

Odevzdáme-li své srdce Bohu, dá nám schopnost svědčit slabým i silným, chudým i bohatým, trpícím fyzicky i citově, a nakonec i těm, kteří umírají.

Týden ve zkratce

1. Občanské autority
2. Přístupnost lidí
3. Děti
4. Intelektuálové
5. Nekřesťané a animisté

OBČANSKÉ AUTORITY

1. Komu rovněž vydali svědectví Petr a Jan? Sk 4,1-7

Otázka „Jakou mocí a v jakém jménu jste to učinili?“ (v. 7) poskytla Petrovi možnost vydat svědectví o Ježíšově moci samotným členům Velerady. Tím byla naplněna Mistrova slova, že budou vládnout před krále a vladaře pro jeho jméno proto, aby mohli vydat svědectví (L 21,12.13).

2. Přečti si následující pasáže Sk 6,7; 8,26-39; 13,6-12 a pokus se vysvětlit, proč uvedené postavy můžeme považovat za „těžko oslovitelné“.

Evangelium potřebují poznat i lidé, kteří zastávají ve světském prostředí vedoucí místa. „Především se musíme snažit zachránit ty, kteří mají pro svoje postavení omezené možnosti.“ (SA 139-141)

„Zanedbáváme práci s lidmi z vyšších společenských kruhů. Nevyvinuli jsme dostatečné úsilí k jejich oslovení a modlitebně jsme nepřemýšleli nad způsoby a metodami, jak jim představit pravdu, která jediná jim může dát moudrost vedoucí ke spasení. Lidé, kteří jsou všeobecně považováni za bohaté, pyšné a oblečené podle nejnovější módy, na základě svých zkušeností chápou, že štěstí se nedá zajistit velkým množstvím peněz, přepychovými vilami, starožitným nábytkem či vzácnými obrazy. Touží po něčem, co nemají... Potřebují Ježíše, světlo spravedlnosti.“ (Ev 556)

3. Text v Ef 4,22 naznačuje, že mnozí lidé z císařského dvora, kteří přijali Krista, v tomto prostředí zůstali i nadále. Jakou škodu mohli způsobit tím, kdyby odešli? Co mohli vykonat tím, že zůstali?

4. Ellen G. Whiteová napsala, že „lidé z vyšších vrstev se v sobě vzhlížejí navzájem, a proto je těžké k nim najít nějakou cestu“ (Ev 255). Jaké metody svědecké služby by mohly být účinné právě pro tyto lidi? Jak by je mohl využít tvůj sbor?

PŘÍSTUPNOST LIDÍ

1. Jak popsal Lukáš Kornélia? Sk 10,1-35

Příběh z desáté kapitoly Skutků je pozoruhodný svým popisem překonávání kulturních bariér, které velmi často brání šíření evangelia.

Kornélius byl velitel římské jednotky o síle jednoho sta mužů, která byla známá svou odvahou. Písmo přitom nazývá Kornélia bohobojným mužem. Židé tak označovali ty pohany, které přitahovaly vysoké morální a etické principy židovského náboženství a víra v jednoho Boha. „Bohobojní“ oslavovali Hospodina a v rámci svých možností dodržovali židovský zákon. Zpravidla však neudělali rozhodující krok, nepřijali obřizku, a proto nemohli být přijati mezi židy. V té době byli evangelium „bohobojní“ nejpřístupnější ze všech pohanů.

2. Podle textu Sk 10,30 se Kornélius postil a modlil. Za co se asi modlil?

Když Petr z Božího rozkazu vstoupil do Kornéliova domu, udělal tím něco, co bylo pro žida nemyslitelné (Sk 10,28).

„Boží láska, která posvěcuje srdce, dokáže zbourat dělicí zdi zvyků a praktik, které od sebe oddělovaly celé národy. Principy Boží pravdy je však dokáží spojit v harmonický celek.“ (RH 3.11.1885)

„Bohobojní“ byli vhodnými kandidáty křesťanství. I my bychom si měli všimnout lidí, jako byl Kornélius. Naše sbory by měly vědět o těch, kteří mají zájem poznat Boží pravdu. Jednu skupinu zájemců by mohli tvořit ti, kteří již nějaký kontakt se sborem měli. Druhou skupinu pak ti, kteří mají určitý vztah k členům sboru. Jsou to například ti, kteří se prostřednictvím knižních evangelistů nebo evangelizačních přednášek už zúčastnili našich bohoslužeb. Poslední skupinu budou tvořit ti, kteří kladně odpověděli na výzvu následovat Ježíše a připojit se k jeho církvi.

Podle Církevního řádu by každý sbor měl mít svého koordinátora práce se zájemci o Boží pravdu. Tento by měl být členem výboru sboru.

3. Proč si Bůh vybral právě Kornélia jako jednoho z prvních obrácených pohanů?

4. Jaké kulturní bariéry brání dnes v šíření evangelia?

DĚTI

1. O čem svědčí Ježíšova reakce na postoj učedníků k dětem? Mk 10,13-16 Co nám o Ježíši prozrazuje snaha rodičů přivést k němu své děti?

Ježíš se nikdy nehněval, když byl křivě obviňován. Dokonce ani v okamžiku, když byl odsouzen k smrti. Pokud se ale nespravedlnost dotýkala těch nejslabších a nejzranitelnějších členů společnosti, vyjádřil své pocity velmi jasně. Učedníci bránili dětem dostat se do Ježíšovy blízkosti. I my můžeme být někomu překážkou na cestě ke Kristu, když nedokážeme v dané situaci jednat tak, jak by bylo třeba, čímž se stáváme špatným příkladem. Děti potřebují vnímat, že jsou milovány, že mají svou hodnotu. Jsou-li pro nás naše zájmy důležitější než jejich potřeby, bráníme jim přijít ke Kristu. Stejného výsledku se dočkáme tehdy, zanedbáváme-li jejich náboženskou výchovu.

2. Proč je důležité vychovávat děti podle Božích rad? Př 22,6

„Verš... rodičům radí, aby dítěti vybrali takovou cestu, na které bude sloužit druhým i sobě, na které najde skutečné štěstí.“ (3 BC 1020)

Rodina a církve nesou za děti velkou zodpovědnost. „To, co se děti naučí během prvních sedmi let svého života, ovlivňuje formování jejich povahy víc, než sebelepší výchova v letech následujících.“ (CG 193)

Uvedený citát byl potvrzen množstvím studií v oblasti charakterového a morálního rozvoje osobnosti. Robert Beck a Robert Havighurst se svými spolupracovníky shromažďovali po dobu sedmi roků různé údaje a kromě jiného zjistili, že domov má největší vliv na morální rozvoj dítěte. Převážně dosahuje vrcholu do desátého roku života dítěte, a mnohdy ještě dříve.

3. Co by se ve tvém sboru mělo zlepšit, pokud se jedná o evangelizaci dětí? Jak bys mohl pomoci dětem „přijít ke Kristu“?

INTELEKTUÁLOVÉ

I v době apoštola Pavla byly Atény univerzitním městem, které bylo plné soch různých božstev. V době, kdy zde Pavel pobýval, svědčil – jak bylo je zvykem – Židům v synagoze. A nejen jim. Chodil i na náměstí a hledal tam příležitost k vydání svědectví ostatním (Sk 17,17). Mezi lidmi, se kterými se tam potkal, byli rovněž představitelé dvou tehdy populárních filozofických směrů: epikurejci a stoici (v. 18).

Epikurejci věřili, že všechno vzniklo zcela náhodně z mračna atomů a že nejvyšším smyslem života je hledání takové radosti (rozkoše), která by člověku poskytla další a plnější uspokojení. Stoici zase věřili, že svět je ovládán absolutním rozumem, že svět se tedy vyvíjí cílevědomě a osobní pocity člověka jsou naprosto nedůležité.

1. Čím se Pavlovi podařilo oslovit skupinu těchto intelektuálů? Ze kterých šesti bodů se skládalo jeho kázání? Sk 17,22-31

1. _____	4. _____
2. _____	5. _____
3. _____	6. _____

Podat těmto bystrým myslitelům uspokojící svědectví nebylo jednoduché. Základem řecké filozofie byl předpoklad, že člověk může nalézt pravdu sám v sobě, takže nepotřebuje žádné zjevení. Proto se Pavel držel důležitého principu podání svědectví a mluvil způsobem, kterému Atéňané mohli rozumět. To, že prokázal znalosti obou filozofií, ještě neznamená, že je přijal. Ukázalo se však, že bylo velmi dobré a vhodné, když komunikoval způsobem, který jim byl vlastní.

2. Jaký byl výsledek jeho kázání? Sk 17,32-34

„Důvod, proč evangelijní poselství zaznamenalo u Atéňanů malý úspěch, můžeme hledat v jejich intelektuální povýšenosti. Přicházejí-li moudří lidé ke Kristu jako ubozí a hynoucí hříšníci, obdrží spasitelnou moudrost. Ti však, kteří přicházejí jako lidé vznešení a hrdí na svou lidskou moudrost, nemohou od něj obdržet žádné poznání a osvícení.“ (SA 239-241)

3. Jak můžeš vydat osobní svědectví vzdělaným lidem, se kterými se znáš?

NEKŘESŤANÉ A ANIMISTÉ

Definice: Animismus je víra, že život je určován duchovními silami, které jsou nezávislé na hmotě. Zdůrazňuje úlohu duchů, přírodních bohů a nadpřirozené síly. Animisté nepopírají Boha, ale vnímají jej jako moc pronikající všechny přírodní jevy.

1. Jak chtěl získat Boží moc Šimon? Sk 8,9-19

Pravý křesťan přistupuje k Bohu v pokoře a s chválou. Křesťané vyznávají, že proměna se děje přijetím Ježíše Krista, ochotou poslouchat jej jako Stvořitele a rozvíjením osobního vztahu s ním. Samozřejmě, že podle poznání z Bible musíme počítat i s existencí satana a démonů (Sk 19,14-16). Ti, kteří Pánu důvěřují, se však těchto sil nemusejí obávat (Jk 4,7; Ř 8,38.39; Ef 6,10-13; 1 J 3,8).

Písmo velmi jasně zakazuje praktiky jako je čarodějnictví, magie, věštění, astrologie, komunikace s mrtvými apod. (Lv 19,31; 20,27; Dt 4,19; 18,10-13; Iz 8,19.20; 47,13-17; Jr 10,2)

2. Jak dali Efezané veřejně najevo, že ukončili veškeré svazky se silami zla? Sk 19,18-20

Zvěstování evangelia nekřesťanům může být velmi obtížné. O tom se přesvědčili samotní apoštolové (Sk 14,11-18; 19,23-28). Křesťané však mohou představit pravdu evangelia nekřesťanům i tím, že svými vlastními životy dokazují proměňující moc pravého Boha.

3. Znáš lidi, kteří nejsou křesťany? Jak bys mohl svědčit právě jim?

Doporučené studium

Přečti si některé z následujících kapitol knihy Skutky apoštolů: Hledač pravdy, Beroa a Atény a Působení mezi pohany.

„Ježíš viděl v každém jednotlivci bytost hodnou pozvání do svého království. Srdce si získával tím, že chodil mezi lidmi jako ten, komu záleží na jejich blahu. Vyhledával je na rušných ulicích i v soukromí, na lodích i na břehu jezera, v synagoze nebo i na svatbě. Stýkal se s nimi během jejich každodenní práce, zajímal se o jejich každodenní starosti.“ (ChS 119)

Diskusní otázky

- 1. Barjezus byl židovský kouzelník (Sk 13,6). Jakým moderním slovem bychom jej označili dnes? Jak se nazývá takováto aktivita v prostředí, kde žiješ?**
- 2. Výsledkem setkání Pavla a Sílase s věštím duchem služebné bylo jejich zatčení (Sk 16,16-24). Proč se to stalo? Co je hodné povšimnutí na reakci Pavla a Sílase? Jak tě může povzbudit jejich postoj?**
- 3. Dříve, než Pavel začal misijně působit v novém městě – například v Korintu, kázal určitou dobu v synagoze. V čem byla výhoda této strategie?**

Shrnutí

Několika větami řekni, jak bys vydal osobní svědectví skupinám lidí, o kterých jsme se učili v tomto úkolu. Přemýšlej o tom, jaký vliv na ně má tvůj život. Pro kterou skupinu bys mohl být nejužitečnější?

ÚLOHA SLOVA VE SVĚDECKÉ SLUŽBĚ

Základní verš

„Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet.“ Sk 4,20

Připravit se! Pozor! Start!

Uvedená slova můžeme slyšet na začátku mnoha závodů. Každé z nich má svůj význam a zapadá přesně do soutěžního děje. Na startu napjaté svaly, připravené dokázat, že mnohaměsíční tréninková příprava nebyla zbytečná. Na konci vytožená medaile – pro někoho.

I my jsme na závodní trati plni očekávání věcí příštích a připraveni plnit pokyny (1 K 9,24-27). V tomto týdnu se budeme zabývat různými aspekty svědecké služby. Všimneme si progresivních prvků, které vedou člověka od slov k činům – k výchově učedníků pro Krista. Omezený rozsah úkolu nám dovolí zabývat se pouze některými slovesy, která mají aktivní náboj pro svědeckou službu. K nejzajímavějším z nich patří: jít, růst, pohybovat se, dávat, pokračovat, cestovat, kráčet, uzdravovat, sytit atd.

„Učedníci měli vyvinout maximální snahu o záchranu hynoucích a všem měli přinášet nabídku milosti. Neměli čekat, až lidé přijdou za nimi. Oni měli jít k lidem s poselstvím.“ (SA 27.28)

Týden ve zkratce

1. Vydávej svědectví!
2. Uč!
3. Dokazuj!
4. Zvěstuj!
5. Přesvědčuj!

VYDÁVEJ SVĚDECTVÍ!

1. Která slova naplněná nábojem aktivity jsou v následujících verších?

J 15,26.27 _____

Sk 18,5 _____

Sk 18,9 _____

Řeč zprostředkovává poselství. Učedníci nemohli nemluvit o tom, co viděli a slyšeli (Sk 4,20; 14,1). Protože jsme denně ve společnosti mnoha lidí, měli bychom se učit, jak s nimi začít a dále vést rozhovory. Není složité se usmát, pozdravit a přidat pár slov vyjadřujících zájem. Ve vhodný okamžik lze přejít k diskusi o době, ve které žijeme, a zmínit se o řešení, které nabízí Ježíšův brzký příchod. To je jeden ze způsobů vydání svědectví.

Dříve než Petr vyzval Židy k pokání (Sk 2,38), sám se nejdříve vyznal ze zapření a zneuctění Božího jména (Mt 26,69-75). Tímto způsobem Petr svědčil jednak o potřebě pokání, ale současně o Boží moci, která proměňuje kajícího hříšníka. Proto bychom i my měli vyznat: „My jsme svědkové toho všeho...“ (Sk 5,32). Vlastní zkušenost je totiž základem účinného svědectví.

„Nikdo nemá právo druhým doporučovat to, co sám neprožil a nezakusil... Příliš často kážeme o tom, s čím nemáme žádnou osobní zkušenost. Proto se ptám: Co máš zvěstovat, když sám Bůh ti chce dát moc k tomu, abys to dokázal říci?“ (Fromm)

UČ!

1. Co dělali ti, kteří se rozutekli z Jeruzaléma? Sk 8,4

„Tito prostí lidé dostali tentýž úkol, jako předtím učedníci, kteří byli v Ježíšově blízkosti, když žil na této zemi. Měli světu přinášet radostné poselství o spasení skrze Krista.“ (SA 105.106)

2. V Efezu použil Pavel dva přístupy k učení. Jaké? Sk 20,20

Evangelia hovoří na třiceti místech o Ježíši jako učiteli. Od svých prvních stran (Sk 5,21.25) až po poslední verše (28,31) podává kniha Skutky apoštolů svědectví, že učení bylo podstatnou součástí křesťanské služby. V knize Služebník evangelia jsme vyzváni „méně kázat a víc učit“ (GW 407).

Jedním z moderních přístupů svědecké služby prostřednictvím vyučování je seminář, resp. kurz. Školy a univerzity nabízejí semináře obchodním společnostem, ve kterých zvyšují kvalifikaci jejich zaměstnanců pro specifické oblasti. O semináře, které pořádá sbor, projevují největší zájem lidé s vyšším vzděláním. Jejich organizaci i náplň zpravidla zajišťují kazatelé nebo členové sboru. Semináře poskytují možnost úzkého kontaktu učitele se třídou. K nejčastějším tématům patří proctví, životní styl a budování rodiny.

3. Proč je učení často účinnější než kázání?

4. Který z mnoha seminářů by naplnil potřeby tvého společenství?

DOKAZUJ!

1. Jaký postup ve svědecké službě si vybral apoštol Pavel? Sk 17,2-3

Chceme-li argumentovat, musíme nejdříve logicky posoudit fakta a vytvořit z nich závěr. Argumentace v sobě zahrnuje vysvětlování a dokazování. Používá se při ní metoda otázek a odpovědí. Jde o „postupné odstraňování kůry, abychom mohli odhalit jádro“ (Vincent). S argumentací souvisí i námitky.

„Mnozí zvěstovatelé evangelia nemohou být úspěšní, protože se nedokáží přiblížit k těm, kteří potřebují jejich pomoc. I s Písmem v rukou by měli zdvořile reagovat na námitky těch, kteří začínají poznávat pravdu.“ (GW 190)

Námitka je čestné vyjádření překážky na cestě k rozhodnutí. Výmluva je pokusem vyhnout se rozhodnutí. Proto se lidí, kteří mají při studiu Písma námitky, musíme zeptat, co je skutečným důvodem, který jim brání v odevzdání se Kristu. Pokud nám to řeknou, zkusme s nimi o překážce hovořit, odstranit ji a vést je k rozhodnutí.

2. Který z uvedených příkladů vybraných z knihy Skutky apoštolů nejlépe odpovídá na námitku: „Nemohu se okamžitě rozhodnout, protože se všechno seběhlo moc rychle.“? Sk 2,41; 9,36; 16,25-34; 22,16

Argumentace a důkazy spolu úzce souvisí (Sk 9,17-22). Protože Pavlovy důkazy byly doopravdy přesvědčivé, někteří lidé se jej kvůli tomu pokusili zabít (9,29). To, že Pavel dokazoval pravdu evangelia dokonce v synagogách před svými soukmenovci – Židy, bylo důkazem obrovské morální odvahy. Právě v těchto synagogách obdržel kdysi Pavel pověřovací listiny oficiálních představitelů židovství – sanhedrinu – k pronásledování křesťanů. Bylo by daleko snazší, kdyby s evangelizací začal tam, kde ho nikdo neznal a kde proti němu nemohla být zneužita jeho minulost. Pavel dal jasně najevo, že je jiným člověkem, a že ti, kteří ho znají, vědí, že se nestydí za Kristovo evangelium.

3. Mají emoce místo v naší svědecké službě?

ZVĚSTUJ!

Slovo hlásat znamená upoutat pozornost lidí k evangeliu. Významově je blízké slovům kázat a oznamovat. Takto je přeloženo v mnohých částech Skutků (Sk 4,2; 13,5; 17,3; 26,23).

1. Co kázal Filip v Samařsku? Co udělalo evangelium se životy lidí, kteří ho přijali? Sk 8,4-8

Cílem kázání je dokazovat pravdu. Avšak „argumentační kázání zřídka dokáže obměkčit a utišit duši“. (Ev 172)

Kázání, z biblického hlediska, znamená oznámit událost, fakt, pravdu. První křesťané hlásali, že Mesiáš už přišel (Sk 9,20). Zvěstovali radostnou zprávu, že v Ježíši může každý kající hříšník obdržet Boží království (13,38). Vyzývali lidi k přijetí tohoto poselství (2,40).

I dnes by „každé kázání mělo ukřižovaného Krista představit jako základ evangelia“. (GW 158) Lidé nemohou být obrázeni propagačním řečením, ale pouze zvěstováním Krista.

2. Které dvě funkce svědecké služby jsou často spojeny? Sk 5,42; 15,35 (srovnej s Ef 4,11.12)

„Vyučování i kázání jsou potřebná. Vedou nás po cestě služby Bohu a zejména vyvyšují Ježíše jako Spasitele. Bezpochyby to bylo velmi důležité pro pohany, kteří byli účastníky nové smlouvy.“ (6 BC 315)

3. „Hlásání“ je v knize Skutky apoštolů obvykle synonymem slova „kázání“. Jaké další formy „hlásání“ mohou být použity při vydávání svědectví?

PŘESVĚDČUJ!

1. Jak vedl apoštol Pavel k rozhodnutí lidí v Římě? Sk 28,23,24

Přesvědčovat znamená vést lidi k tomu, aby zaujali určité stanovisko. Na základě principu svobodné vůle však nemůžeme lidi k ničemu a do něčeho nutit. Následuje několik rad – návodů – jak lidem pomoci:

- a) poskytneme jim všechny potřebné informace
- b) odpovíme na jejich námitky
- c) objasníme možnosti výběru
- d) vedeme je k tomu, aby se drželi biblické pravdy
- e) povzbudíme je, když se správně rozhodují
- f) vedeme je k tomu, aby své nitro otevřeli přesvědčující moci Ducha svatého

Cílem evangelizace je vést lidi k tomu, aby přijali Ježíše a jeho pravdu (1) a aby mu sloužili v církevním společenství (2). Uvedené dva body od sebe nelze oddělit.

2. Aby mohli apoštolové odejít z města Derby, museli splnit dvě podmínky. Které? Sk 14,20-22 Proč je druhá podmínka tak důležitá pro zdravý rozvoj člena i církve?

Evangelizace by neměla končit jen rozhodnutím člověka následovat Krista a jeho pokřtěním. Úspěch evangelizace závisí také na tom, jak dokážeme nové členy zapojit do života církve a jak budou duchovně růst.

3. Jak můžeme pomáhat novým členům při jejich „růstu v Boží milosti“? Jsou pro ně vhodné všechny služby ve sboru? Pokud ne, proč?

Doporučené studium

Přečti si Mt 25,31-46. Vypiš slova, která se týkají aktivní svědecké služby. Co tě uvedené podobství učí o vydávání svědectví?

V knize Skutky apoštolů si přečti kapitolu Důležité poslání.

„Kristus si za své zástupce mezi lidmi nevybral nepadlé anděly, ale lidi se stejnými slabostmi, jaké mají ti, které mají vést ke spasení... Božství se muselo zjevit v lidské podobě, protože záchra-
na světa vyžadovala spojení božské a lidské přirozenosti... Člověk se spoléhá na Boží pomoc. Kristus přebývá v jeho srdci skrze víru a Bohem umocněná síla člověka je účinnou silou ve službě
dobra.“ (TV 296-297)

Diskusní otázky

- 1. Jakou úlohu máme hrát při záchraně lidí? Nakolik jsme zodpovědní za výsledek svědecké aktivity?**
- 2. Máme svědčit pouze nevěřícím?**

Shrnutí

Ve stručnosti uveď všechny způsoby, kterými lze svědčit nevěřícím. Jak máme pokračovat ve svědecké službě těm, kteří už evangelium přijali? Která část úkolu pro tebe byla nejzajímavější? Jak ti tento úkol napomohl k lepší svědecké službě?

MODELY SVĚDECKÉ SLUŽBY

Základní verš

„Byl to muž dobrý, plný Ducha svatého a víry; a tak bylo mnoho lidí přivedeno k Pánu.“ Sk 11,24

Modely lze nalézt všude

Žena v čínském vnitrozemí vede stovky věřících skupinek, které se scházejí po domech. Zubní lékař z Filipín založil více než padesát sborů. V Texasu je zvláštní sbor, který slouží neslyšícím spoluvěřícím. Celé rodiny opouštějí svoji domovinu, aby pracovali v místech, kde lidé dosud neslyšeli evangelium.

Seznam novodobých hrdinů svědecké služby by byl velmi dlouhý. Jedno však mají společné – ke službě využívají jak své schopnosti, tak dary, které obdrželi od Ducha svatého.

Největším příkladem svědecké služby je Ježíš. I odevzdanost prvních křesťanů je příkladem pro nás, kteří žijeme v době konce. Je snadné zvolit Pavla za model svědka Ježíše Krista. Ale co diakoni v prvotní církvi? Co manželský pár utečenců z Říma? V knize Skutky apoštolů se setkáme s modely svědecké služby, které mohou být využity v 21. století.

Týden ve zkratce

1. Štěpán – věrný až do smrti
2. Rozptýlení se dělí o svoji víru
3. Evangelista Filip
4. Marek – pomocník ve službě
5. Akvilova a Priscillina pohostinnost

ŠTĚPÁN – VĚRNÝ AŽ DO SMRTI

1. Jak charakterizuje Štěpána kniha Skutků? Sk 6,5-8

Nevíme přesně, jakou zodpovědnost měl v církvi Štěpán předtím, než byl zvolen jako jeden ze sedmi diakonů. Ze zprávy v Sk 6. kap. můžeme předpokládat, že dělal to, co bylo potřebné k tomu, aby věřící měli živý a zdravý vztah s Kristem. Později proti němu svědčili ti, kteří s ním vedli polemiku, ale „nebyli schopni čelit Duchu moudrosti, v jehož moci Štěpán mluvil“ (Sk 6,9-12; 7,58). Svědecká služba je riskantní povolání.

2. Přemýšlej o Štěpánově modlitbě v Sk 7,59.60. Co je hlavním křesťanským prvkem obsaženým v jeho posledních slovech? Můžeme jeho modlitbu považovat za nejučinnější a nejlepší svědectví, jaké kdy vydal?

„Štěpánova modlitba nebyla žádostí o vysvobození, ale potvrzením důvěry. I když vypadala jako prosba, byla založena na nekonečné důvěře Ježíši. Místo „Pane, zachraň mi život“ zaznělo „Pane, přijmi mého ducha“. Je to modlitba, která hledí dopředu, ne zpět. Není v ní ani náznak strachu, jen víra. Ať se stane cokoliv, Ježíš je s ním. To je pro něj rozhodující, ať je v jakémkoliv nebezpečí.“ (Interpreter’s Bible)

Takové modlitby nejsou náhodné. Jsou výsledkem života ve službě, obětování a odevzdání se. Když Lukáš psal knihu Skutky apoštolů, pronásledování, jež začalo Štěpánovou smrtí, skončilo. Co nevidět však měla církev čelit dalšímu pronásledování. Perzekuce křesťanů byla vždy považována za výzvu a příležitost ke svědecké službě. Tertulián, církevní otec, který žil v období posledního pronásledování, napsal, že „krev mučedníků je semenem církve“. (Obrana 50.12)

3. Jaké charakterové předpoklady vyžadovali apoštolové od představitelů církve? Sk 6,3 Které z nich jsou pro svědeckou službu nejdůležitější a proč? Jak můžeš použít a využít některé prvky Štěpánova svědectví?

ROZPTÝLENÍ SE DĚLÍ O SVOJI VÍRU

1. Po smrti Štěpána došlo k velkému pronásledování křesťanů, před kterým museli z Jeruzaléma utéct. Sk 8,1-5; 11,19-21 Podívej se na mapu a zjisti, kam až museli utíkat. V čem nám může být svědectví těchto lidí příkladem?

1. _____
2. _____
3. _____

Antiochie v té době patřila ke třem nejbohatším městům římské říše především díky své strategické poloze. Město bylo sídlem prefekta a žila v něm velká komunita Židů, pro kterou nechal Herodes Veliký postavit nákladnou mramorovou kolonádu. Asi osm kilometrů za městem se v nádherném parkovém prostředí tyčil chrám zasvěcený bohyni Dafné. Skutečnost, že velké množství obyvatel tohoto města přijalo Krista, je důkazem svědeckých schopností křesťanů, kteří se tu usadili.

„Když museli kvůli pronásledování opustit svoji zem, pokračovali s horlivostí v misijním díle všude, kam přišli. Uvědomovali si zodpovědnost svého poslání. Věděli, že ve svých rukou mají chléb života pro hladovějící svět a Kristova láska je vedla k tomu, že jej lámali všem potřebným.“ (SA 106.107)

Pronásledování vždy podněcovalo církve ke svědecké službě. Zdá se, že když je okolo nás klid a blahobyt, vytvoří se v církvi falešný pocit jistoty, který věřící nemobilizuje k modlitebnímu životu a k naléhavé svědecké službě.

2. Žiješ-li v části světa, kde církev není pronásledovaná, jak tě tento příběh může motivovat ke svědecké činnosti v čase relativního klidu?

EVANGELISTA FILIP

Diakoni se měli starat o materiální potřeby rostoucí církve, aby se apoštolové mohli službě slova věnovat naplno (Sk 6,4). Písmo nám prozrazuje, že někteří z diakonů byli aktivní i při zvěstování evangelia. Skrze Štěpána bylo vykonáno mnoho divů a znamení (6,8.10; 7,2-56) a rovněž Filip kázal, činil zázraky a křtil, přičemž nepatřil mezi apoštoly, ale byl jedním ze sedmi diakonů (8,1.4.5).

Přemýšlejme nad příkladem Filipa v souvislosti s textem ve Zj 22,17: „A Duch i nevěsta praví: 'Přijď!' A kdokoli to slyší, ať řekne: 'Přijď!'“

„Za šíření tohoto pozvání nese odpovědnost celá církev. Každý, kdo pozvání uslyší, má je rozlašovat přes hory i údolí a volat: 'Přijď!' Je osudovou chybou, když si myslíme, že práce na záchraně lidí je úkolem toliko kazatele... Proč mnozí neuposlechnou této výzvy? Domnívají se možná, že se jich to netýká, protože nestojí za kazatelnu. Musí pochopit, že i mimo kazatelnu je mnoho práce, kterou by mohly vykonávat tisíce posvěcených laických členů.“ (SA 109-111)

1. Která tři města Filip navštívil jako odpověď na evangelizační pověření? Sk 8,5.26.40 O čem svědčí jeho ochota?

Izrael byl tehdy rozdělen na tři regiony – Galileu, Samařsko a Judsko. Město Samaří bylo hlavním městem severního království. Roku 722 př. Kr. Asyřané porazili severní království, pozabijeli velké množství Židů a další s sebou odvedli do Asýrie. Do Izraele pak deportovali kolonisty z jiných zemí, kteří se smísili se zbytky původního obyvatelstva. Jejich potomci jsou Samaritáni, o kterých nejednou v Bibli čteme. Když se Židé vrátili ze zajetí, předsudky a vzájemné nepřátelství se prohloubily ještě víc. Přes nenávisť Židů Ježíš svědčil o Božím království právě i těmto Samaritánům. A v jeho stopách šel Filip.

2. Co můžeme říci o Filipovi a jeho rodině? Sk 21,8.9

3. Jak se mohou na misijních aktivitách podílet i diakoni, diakonky a starší?

MAREK – POMOCNÍK VE SLUŽBĚ

Jedenáctá kapitola knihy Skutků končí tím, že Pavel a Barnabáš odcházejí z Antiochie do Jeruzaléma s finanční sbírkou určenou pro zdejší křesťany. Dvanáctá kapitola je vsuvkou popisující Petrovo zázračné vysvobození z vězení. Končí tím, že se Barnabáš s Petrem po skončení své služby vrací do Jeruzaléma (Sk 12,25). Tam se k nim připojuje Marek, který se stal jejich pomocníkem (12,25; 13,5). Markova matka ochotně nabídla svůj dům apoštolům pro jejich potřeby. Díky tomu mohl Marek strávit hodně času vedle mnoha vzácných lidí prvotní církve.

1. Co se odehrálo v Perge? Sk 13,13 Proč Barnabáš navrhol pozdější datum? Sk 15,37-39

Písmo neříká konkrétní důvod, proč se Marek vrátil do Jeruzaléma. Sk 13,14 však určité vysvětlení nabízí. Cesta do Antiochie Pisidské vedla územím s nadmořskou výškou 1080 m. Přejechání pohoří Taurus byl nejtěžším úsekem jejich cesty. Navíc byla tato trasa nebezpečná, působily zde různé zločinecké skupiny. Možná, že právě tyto zkušenosti přiměly Marka k tomu, aby se vrátil domů. (viz SA 166.167)

2. Co nám o Markovi prozrazují texty v Ko 4,10; 2 Tm 4,11; Fm 23.24? Jaký závěr o jeho zkušenosti z nich můžeme vyvodit?

Pravděpodobně nejdůležitějším Markovým příspěvkem pro církve bylo napsání evangelia, jež nese jeho jméno. I mezi námi mohou být Markové, kteří by byli dobrými církevními služebníky – funkcionáři, pokud by dostali šanci k takové službě a pokud by dostali i druhou šanci, když by se někde dopustili chyby.

3. Přepadá i tebe pokušení skončit se službou pro Pána, když se ocitneš v těžké situaci? V čem ti může být Marek příkladem?

AKVILOVA A PRISCILLINA POHOSTINNOST

1. Co nám o tomto manželském páru prozrazují informace, které hovoří o jejich původu, místu narození, předcházejícím povolání a císařském nařízení? Sk 18,1-3

Pavel přišel do Antiochie sám, bez Bernabáše a bez Sílase. Brzy se tam seznámil s Akvilou a jeho manželkou Priscillou, se kterými měl mnoho společného. Měli stejné řemeslo, stejnou národnost, pocházeli z lepších rodin a byli to utečenci. Akvila přišel s Priscillou z Říma, Pavel z míst, kde zakládal sbory a vydával svědectví. Když se Pavel vrátil z Palestiny, provázeli jej tito manželé až do Efezu, kde se setkali s Apollem.

2. Co se můžeme dozvědět o jejich službě, darech a odevzdání se Božímu dílu z jejich vztahu s Apollem? Sk 18,24-26 (viz též Ř 16,3; 1 K 16,19; 2 Tm 4,19)

Dvacátý šestý verš nám říká, že Priscilla s Akvilou se ujali Apolla. To s největší pravděpodobností znamená, že ho přijali a ubytovali ve svém domě. O čem si spolu asi vyprávěli? „Na základě osobní zkušenosti se dělili o to, že Ježíš, kterého zvěstoval Apollos, byl živý. Mluvili o naplnění smlouvy na Golgotě, o vítězství vzkříšení v nedělním ránu a o naplnění Duchem svatým o Letnicích. Ježíš Kristus je živý! Nebyl mrtvým hrdinou, ale vzkříšeným Spasitelem přebývajícím v nebi. Byl přítomný a moc jeho blízkosti byla v myslích a srdcích jeho lidu.“ (SA 271)

Priscilla s Akvilou pracovali jako tým. Vzájemně se dělili o zkušenosti, které ve službě prožili, a podporovali jeden druhého. V Korintu poskytli svůj dům, aby se v něm mohli křesťané scházet a setkávat (1 K 16,19). To, že na ně Pavel ve svých listech několikrát vzpomíná, je důkazem, že je považoval za vzácné laické pracovníky, kteří se ihned zapojili do díla všude, kam přišli.

Úspěch při šíření evangelia byl podmíněn mimo jiné také tím, že Pavel povzbuzoval všechny podobné Priscille a Akvilovi v tom, aby ve službě pro Pána využili všechny duchovní dary. Všimněme si, že se k nim Pavel přidával (Sk 18,2).

3. V čem nám mohou být Akvila s Priscillou příkladem? Co nás učí o týmové práci?

Doporučené studium

Z knihy Skutky apoštolů si přečti některou z kapitol: První křesťanský mučedník, Evangelium v Samaří, Z pronásledovatele učedníkem.

„Po založení křesťanské církve přišla staletí zuřivého pronásledování. Nikdy však nebylo málo těch, kteří si práci na Božím chrámu cenili více, než vlastní život... Pavel, další apoštolové a všichni věřící, kteří od té doby žili, pomáhali účinně budovat Boží chrám. Stavba však ještě není dokončena. My, kteří žijeme v současné době, máme ještě co dělat, abychom splnili své poslání... Kristus zadává církvi posvátný úkol. Každý její člen by měl být nástrojem, jímž by mohl Bůh světu sdělovat poklady své milosti, nevyzpytatelné Kristovo bohatství. Nic si nepřeje Spasitel víc, než mít pomocníky, kteří světu představí jeho povahu a jeho ducha. A není nic, co by svět tolik potřeboval, jako projevy Spasitelovy lásky v lidech. Celé nebe čeká na ženy a muže, skrze které by Bůh mohl zjevovat sílu křesťanství.“ (SA 598-601)

Diskusní otázky

- 1. Přemýšlej o duchovních darech Filipa, Pavla, Akvily a Priscilly. Jak by mohly být tyto dary využity při svědecké službě ve tvém okolí?**
- 2. Jaký je rozdíl mezi darem a funkcí – zaměstnáním v církvi? Je svědecká služba omezena funkcí – úřadem?**
- 3. Akvila a Priscilla otevřeli dveře svého domova křesťanům všude, kde žili. Jak bychom mohli něco podobného udělat i dnes?**

Shrnutí

Znovu se zamysli nad životy lidí, o kterých jsme se učili tento týden. Proč by se nám tito lidé mohli stát modely svědecké služby? Která z představených postav tě nejvíce zaujala a proč? V čem by se měla změnit tvoje svědecká služba po prostudování tohoto úkolu?

NÁSTROJE PRO SVĚDECKOU SLUŽBU

Základní verš

„Dále učili den co den v chrámě i po domech a hlásali evangelium, že Ježíš je Mesiáš.“ Sk 5,42

Kdo je misionář?

Sestra Dorota se každý den modlí za misionáře, evangelisty, kazatele a knižní evangelisty. Mají ji rádi jak členové sboru, tak sousedé. Děti se těší na to, že k ní půjdou na návštěvu, protože jim vypráví různé příběhy. Sama si doma peče chléb, o který se ráda podělí. Když byla na konci evangelizační kampaně v jejím sboru pokřtěna jedna celá rodina, její členové v krátkém proslovu prozradili, že první člověk ze sboru, který s nimi navázal kontakt, byla právě sestra Dorota.

Přečti si následující definici a zdůvodni, proč je sestru Dorotu možno považovat za misionářku.

Definice: Misionář je křesťan, který překračuje náboženské, kulturní a sociální „bariéry“ mezi lidmi, aby mohl zvěstovat evangelium.

Každý člen církve je Bohem volán k tomu, aby se pomocí duchovních darů stal misionářem. Věřící, který se vydá do cizích zemí, aby tam předal dobrou zprávu evangelia, je misionářem. Svědčit sousedům a všem nevěřícím ve svém okolí – to je též misionářská práce.

Při studiu úkolu na tento týden přemýšlej o způsobu, kterým bys ty mohl přivést lidi ke Kristu.

Týden ve zkratce

1. Osobní evangelizace
2. Osobní svědectví
3. Zdravotní evangelizace
4. Evangelizace životním stylem
5. Veřejná evangelizace

OSOBNÍ EVANGELIZACE

Osobně evangelizovat znamená dělit se o evangelium s jednotlivci nebo v malé skupince.

1. Jak souvisí s výše uvedenou definicí osobní evangelizace událost zaznamenaná v Sk 8,26-38? Které tři principy osobní evangelizace můžeme z uvedeného příběhu vyvodit? „Rozumíš tomu, co čteš?“ (v. 30)

„Filipova otázka prozrazovala jeho zájem o etiopského dvořana. Lidé většinou ochotně odpovědí, když se jich někdo taktně zeptá, co dělají ap., s touhou více se s nimi seznámit. Chceš-li někomu zvěstovat Krista, zjisti si nejdříve, jaké jsou jeho zájmy.“ (Ogilvie)

Biblická hodina je důležitým nástrojem k vydávání svědectví. Ukažme si, jak by měla probíhat společná chvíle studia Písma:

- A. Úvodní neformální rozhovor v délce 3 až 5 minut.
- B. Modlitba o Boží vedení. Zapoj členy skupinky do čtení biblických textů a povzbud' je v klade-ní otázek. Nechť jsou aktivním prvkem diskuse. Během jednoho setkání stačí přečíst sedm až deset biblických pasáží.
- C. Na konci každého setkání shrň probranou tematiku a ved' členy skupiny k rozhodnutí. Zeptej se jich na nejasnosti a jejich ochotu věřit biblickému poselství.
- D. Setkání může ukončit krátkou modlitbou někdo z účastníků. Obsah modlitby ti napoví, o čem přemýšlejí, co prožívají a jak rozumějí tomu, s čím byli seznámeni.

Celé studium by nemělo být delší než 40 minut a mělo by se konat pravidelně aspoň jednou za týden.

2. Jak bys mohl následující citát uvést do svého života?

„Usilujte o to, aby váš přístup k lidem byl více osobní. Seznamte se s nimi. Kázání samo o sobě nedokáže udělat to, co má být vykonáno. Boží andělé vás doprovázejí k příbytkům těch, kteří mají být navštíveni. Tuto práci nelze konat ledabyle. Samotné peníze, ať půjčené nebo darované, dílo nedokončí. Srdce získáte osobní návštěvou, rozhovorem, modlitbou, soucitem.“ (ChS 117.118)

OSOBNÍ SVĚDECTVÍ

Definice: Osobní svědectví je vyjádření tvé vlastní zkušenosti s Kristem. Jeho cílem je podnítit v srdci posluchače touhu po obdobné zkušenosti.

Osobní svědectví by mělo obsahovat tři základní prvky:

1. Jaký byl tvůj život předtím, než ses stal křesťanem. Toto svědectví vytváří vztah mezi tebou a tvým posluchačem.
2. Jak ses stal křesťanem. I když ses narodil v křesťanské rodině, určitě si vzpomínáš na chvíli, kdy jsi odevzdal svůj život Ježíši. Takové svědectví obsahuje vyprávění o vyslyšených modlitbách a o zápasech, které tě přivedly k víře v Krista jako tvého osobního Spasitele.
3. Čím je pro tebe Kristus dnes. Řekni něco o tom, jak se tvůj život změnil. Poděl se o radost ze vztahu, který s Kristem prožíváš.

1. Pavlovo svědectví v Sk 22. kap. můžeme rozdělit na tři části. V každé z nich najdi klíčový výraz.

- a) Můj život předtím, než jsem se stal křesťanem (v. 3-5).
- b) Jak jsem se stal křesťanem (v. 6-13).
- c) Co pro mne znamená Ježíš (v. 14-21).

„Pavel vyprávěl osobní zkušenost. Nevyučoval věroučným bodům, ani nepřednášel teologické poučky. Rovněž nekázal žádnou filozofii. Mluvil o tom, co prožil... Svědectví osobní zkušenosti je nevyvratitelným argumentem. Ani cynik ani nevěřící nemohou přehlédnout moc, která změnila život.“ (Interpreter's Bible)

2. Jak se mohu podělit o svoji osobní zkušenost s poznáním Boží milosti? Napiš své osobní svědectví a využij model, který je uveden výše.

ZDRAVOTNÍ EVANGELIZACE

1. Apoštol Petr působil v rovinaté pobřežní oblasti Sáron. Město Lydda, dnes Lud, se nachází asi 15 km od Joppe. Popiš Petrovu službu v tomto městě. Sk 9,32-35

2. Jaký význam má verš 33 a Petrova slova: „Eneáší, Ježíš Kristus tě uzdravuje!“ ve verši 34?

3. Co nám o významu zdravotní evangelizace prozrazuje Eneášovo uzdravení? v. 35

„Nesmíme čekat, až lidé přijdou za námi. My je musíme vyhledat tam, kde jsou. Zvěstováním poselství z kazatelen práce pouze začala. Existují skupiny lidí, které poselství evangelia nikdy nezasáhne, když jim nebude přineseno osobně.“ (ChS 121)

Uzdravování nemocných bylo součástí Ježíšovy pozemské služby. Uzdravování věnoval více času než kázání. Věděl také, že mnozí z těch, které postihla tělesná nemoc, touží po odpuštění hříchů. Protože nemohl uzdravit všechny, dal tuto schopnost i svým následovníkům.

„Služebníci evangelia by měli být schopni poskytnout i rady týkající se zdravého životního stylu. Mnohým nemocem, dnes všeobecně rozšířeným, by se dalo předejít, kdyby se věnovalo víc pozornosti zdravotním zásadám... Při vyučování zdravotním zásadám mějme na paměti, že cílem reformy je dosažení nejvyššího rozvoje duše a ducha. Poukazujme na to, že přírodní zákony, které jsou Božími zákony, byly dány pro naše dobro. Jejich dodržování vede ke šťastnému životu a jsou přípravou pro život, který přijde.“ (Ev 525.526)

4. Jak může církev zahrnout do svých evangelizačních aktivit i zdravotní evangelizaci? Jak se na ní můžeš podílet právě ty?

EVANGELIZACE ŽIVOTNÍM STYLEM

Definice: Evangelizace životním stylem poukazuje na růst a dozrávání v Kristu, které je doprovázeno jednotou slov a skutků. Takový život vede další ke Kristu, protože je pro ně svědectvím o moci evangelia. Každý křesťan je evangelistou skrze svůj životní styl.

1. Jak splnila kritéria uvedené definice služba Tabity? Co o důležitosti a účinnosti evangelizace životním stylem prozrazují výsledky její práce? Sk 9,36-42

Jako křesťané bychom měli projevovat soucit se všemi trpícími a sloužit jim podle našich možností. „Nuzným nejdříve pomozte naplnit jejich fyzické potřeby, zmírněte jejich tělesné utrpení a potom se vám otevřou dveře jejich srdce. Teprve pak lze zasévat semena ctnostného a duchovního života.“ (4T 227)

Tabitin příklad inspiroval církev adventistů k založení humanitární organizace TABITA, která je rozšířena po celém světě. Díky ženě, která žila před dvěma tisíci lety, podává církev pomocnou ruku rodinám, které ztratily své domovy, lidem bez zaměstnání; jednoduše řečeno – všem, kteří se nacházejí v nouzi.

2. Jaký byl životní styl prvních křesťanů? Sk 2,44-47 Co bylo jeho výsledkem? v. 47

„Pamatujme na to, že život podobný Kristovu životu je nejvýraznějším důkazem pravosti křesťanství.“ (ChS 26)

3. Apoštol Pavel v Ř 19,9-21 popisuje, jak má vypadat život podobný Kristovu životu. Porovnej tento popis s chováním většiny lidí, které znáš, o kterých slyšíš nebo čteš v novinách. Proč je svědectví života tak účinné?

VEŘEJNÁ EVANGELIZACE

Definice: Veřejná evangelizace oslovuje velké skupiny lidí poselstvím, které je zaměřené na věroučné otázky, jež mají posluchače vést k zodpovědnému rozhodnutí připojit se k církvi.

1. Na základě Sk 19,8 doplňte:

Místo shromažďování _____

Způsob kázání _____

Jak často se shromáždění konala _____

Metoda evangelizace _____

Obsah poselství _____

Petrovo kázání o Letnicích (Sk 2,14-40) lze považovat za veřejnou evangelizaci, protože jeho hlavní náplní bylo zvěstování Krista a kladlo silný důraz na rozhodnutí (v. 38).

Samozřejmě, že evangelizační úsilí není omezeno pouze na několikadenní či několikátýdenní sérii přednášek, ale především na jejich přípravu před jejím samotným začátkem. Důraz na duchovní růst sboru a výchova členů k aktivnímu zapojení do evangelizační práce jsou rovněž nezbytně nutné pro její úspěch. Věnování se přátelům a nově pokřtěným členům společně s prohlubováním poznání věrouky církve jsou právě tak důležité, jako samotné přednášky.

„Ve městech, kde jsou nepřehledné možnosti zábavy a rozptýlení, neprobudí zájem lidí obyčejné způsoby evangelizace. Kazatelé... zjistí, že je třeba vynaložit obrovské úsilí, aby byla upoutána pozornost zástupů. Když už shromáždí posluchače, měli by poselství představit netradičním způsobem tak, aby se lidé probudili a přijali varování.“ (Ev 122)

2. Jak můžeš využít své dary při veřejné evangelizaci?

Doporučené studium

„Jako Kristovi svědkové máme mluvit o tom, co známe – co jsme viděli, slyšeli a poznali. Pokud jsme krok za krokem sledovali Ježíše, budeme vědět, co máme říkat o cestě, po které nás vedl. Z vlastních zkušeností můžeme svědčit o pravosti jeho zaslíbení. Můžeme přinášet svědectví o tom, co jsme díky Kristově milosti mohli poznat. To jsme dlužni našemu Pánu. Svět hyne pro nedostatek svědectví.“ (TV 340)

Diskusní otázky

1. Jaký je rozdíl mezi způsoby evangelizace, které použil Filip podle Sk 8,5 a 8,35?
2. Proč je důležité využívat více nástrojů k oslovení lidí?
3. Co je podle tebe nejdůležitější pro účinné svědectví?

Shrnutí

V krátkosti zhodnoť všechny druhy evangelizace, které byly v tomto úkolu uvedeny. Které evangelizační metody ti jsou nejbližší?:

- studium Písma
- osobní svědectví
- malé skupinky
- zdravotní evangelizace
- evangelizace životním stylem
- knižní evangelizace
- biblické semináře
- jiné

JAK SVĚDČIT?

Základní verš

„Neboť jsem vám oznámil celou Boží vůli a nic jsem nezamlčel.“ Sk 20,27

Nedobrý zvyk

Jeden z nově pokřtěných členů byl zvyklý bombardovat své přátele při každém setkání krátkými přednáškami o sobotě, čisté a nečisté stravě, dávání desátků. Netrvalo dlouho a většina z nich se mu začala vyhýbat. Je přirozené, že se toužíme podělit o dobrou zprávu evangelia se všemi blízkými. Je však vhodné a účinné říci všechno najednou?

Získávat lidi pro Krista je umění, kterému je třeba se učit. Pokud se učitelé, lékaři, auto-mechanici aj. potřebují pro svůj profesionální růst neustále vzdělávat, proč by podobným vzdělávacím procesem neměli procházet rovněž ti, které Bůh povolává k svědecké službě?

Cílem křesťanovy svědecké služby je vést nevěřící k poznání Krista a přijetí jeho pravdy. Účinná evangelizace je procesem, kdy je člověk pomocí rozhodnutí veden k přijetí plné pravdy. Během studia úkolu na tento týden si několikrát polož následující otázku: Svědčím správným a vhodným způsobem? Co bych ještě mohl zlepšit?

Týden ve zkratce

1. První věci na první místo
2. Výzvy a pozvání
3. Postupné rozhodnutí
4. Vyznání víry
5. Křest

PRVNÍ VĚCI NA PRVNÍ MÍSTO

1. Jaký byl obsah Pavlova svědectví v Korintu? Sk 18,5; 1 K 2,2

Naším nejdůležitějším úkolem je vést lidi ke Kristu. Rozhodnutí pro Krista by mělo být součástí všech biblických pravd, protože je jejich středem.

„Pokud by dnešní učitelé Božího slova stále víc a víc vyvyšovali Kristův kříž, byla by jejich služba daleko úspěšnější.“ (SA 209)

Osobní svědectví věřícího člověka by se nemělo soustředit na věroučné otázky, jako je sobota nebo křesťanské správčovství. Mělo by na posluchače přenést radost ze spasení nabízeného Ježíšem Kristem. Dříve, než jsou lidé seznamováni s věroučnými body, měli by přijmout Ježíše jako svého Spasitele a Pána. Potom se mohou seznámit s celou pravdou.

V textu Mt 28,20 dává Ježíš svým následovníkům příkaz, aby vedli lidi k zachování všeho, co jim přikázal. Vyučování by však mělo mít určitý řád a logický sled.

2. Jak vyjádřil Pavel své přesvědčení, že udělal vše, co mohl? Sk 20,27

Při evangelizační práci by se nikdo „neměl domnívat, že je povinen zvěstovat při každé příležitosti celou pravdu. Měl by dávat pozor, kdy může mluvit, co může říci, kdy má naslouchat a o čem zatím nemluvit. To není podvod! To je způsob, jakým pracoval i apoštol Pavel. Jsem svobodný ode všech, napsal Pavel, ale učinil jsem se otrokem všech, abych mnohé získal (1 K 9,19).“ (GW 117)

„Hledání způsobu, jak se k mužům a ženám přiblížit s pravdou, si vyžaduje hodně přemýšlení a upřímnou modlitbu.“ (4T 67)

3. Znáš někoho, komu bys rád představil Ježíše? Modli se za to, aby ti Pán dal příležitost setkat se právě s tímto člověkem ve vhodný okamžik a aby ti dal též potřebnou moudrost (Jk 1,5), odvahu (Sk 4,28) a moc vydat svědectví (1,8).

VÝZVY A POZVÁNÍ

Definice: Výzvy vedou posluchače k rozhodnutí na základě poznání evangelia. Nejdůležitějším rozhodnutím je přijetí Ježíše za osobního Spasitele.

1. Přečti si Sk 2,38 a odpověz na následující otázky:

Co měli posluchači podle Pavlovy výzvy udělat? _____

Proč to měli udělat? _____

Jakého výsledku by mělo být dosaženo? _____

2. Proč jsou tyto tři prvky tak důležité?

Jsme „Kristovými posly“, a proto máme vést lidi k rozhodnutí s vědomím, že k nim Bůh promlouvá skrze naše ústa (2 K 5,20). Odpověď na výzvu má důsledky pro věčnost. Proto si neustále uvědomujte, jak důležité je, aby výzva byla provedena správným způsobem. Většina evangelistů ví, že jen málo lidí se rozhodne pro Krista, aniž by k tomu byli vyzváni. To je důvod, proč by „měla zaznít při každé příležitosti výzva, aby se lidé odvrátili od hříšného způsobu života a šli za Kristem.“ (4T 396)

3. Je pro tebe těžké udělat výzvu? Pokud ano, pak si přečti následující texty Písma, které ti mohou být nápomocny: Dt 30,19; Iz 1,18; 55,6.7; Mt 7,13.14; Sk 16,30.31; 22,16

POSTUPNÉ ROZHODNUTÍ

1. K čemu vyzval Ananiáš Saula? Sk 22,16

K tomu, aby se lidé rozhodli pro křest, je důležité jejich postupné rozhodování. Na konci každé biblické hodiny nebo kázání by měla zaznít výzva. Pokud posluchači odpovědí vždy kladně, bude jejich rozhodnutí pro křest jednodušší. Pokud nebudou zváni k rozhodnutí na konci každé hodiny, mohou být posleze výzvou ke křtu zaskočení. Někteří zareagují záporně a jiní vůbec. Proto nabízíme následující rady:

- a) Ved' lidi k rozhodnutí se pro Krista dřív, než se seznámí s věroučnými body. Srdce člověka bude citlivější, když poukážeš na Kristovu oběť. „Ukřižovaný Ježíš je základem evangelia.“ (GW 158)
- b) Nemluv o věroučných otázkách dříve, dokud nejsi přesvědčený, že posluchač touží následovat Krista. „Teprve když odevzdali své srdce, mysl i vůli Bohu, jsou připraveni zvážít důkazy a projít zkouškou biblické pravdy.“ (EW 485)
- c) Chápou-li posluchači pravdu, ved' je k tomu, aby ji s Boží pomocí přijali a respektovali. „Přived'te lidi k rozhodnutí. Ukažte jim, jak je pravda důležitá, že je to otázka života a smrti.“ (1T 152)

2. K jakému rozhodnutí vedl Pavel se Sílou žalárníka ve Filipis? Sk 16,30.31

„Výzvy by neměly vést pouze k rozhodnutí přijmout Krista, ale také k poslušnému následování jej. Ochota následovat Krista v sobě zahrnuje ochotu přijmout všechny jeho pravdy, které se posluchači dozvěděli během evangelizačních přednášek. Pak nebude třeba zvláštních výzev k zachování soboty a k připojení se k pravé církvi. Přijetí Krista znamená přijetí toho, co učil a co doposud koná. To je základem všech věroučných pravd Písma.“ (J. Flower)

VYZNÁNÍ VÍRY

Definice: Vyznání víry je prohlášení o víře v Krista. I když takové vyznání není pro křest nevyhnutelné, veřejné svědectví potvrzuje osobní rozhodnutí. Při evangelizaci je však velmi užitečné.

1. V různých překladech si vyhledej a přečti text ve Sk 8,37. Jaké vyznání víry učinil dvořan před křtem?

Některé překlady uvedený text neobsahují, protože se nenalézá v manuskriptech. Písmo však na uvedený moment poukazuje i na jiných místech. V Mt 10,32 Ježíš říká: „Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi.“ Apoštol Pavel dodává: „Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen“ (Ř 10,9).

2. Jaký důvod pro svědeckou službu je uveden v Zj 22,11?

Kazatelé, učitelé sobotní školy, evangelisté, vedoucí biblických skupin, zkrátka všichni, kteří vedou biblické studium, by měli vést své posluchače k tomu, aby v krátkosti dokázali vyjádřit své vyznání víry. Přitom může být použito jméno Ježíš, protože „každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude spasen“ (Ř 10,13) a dále proto, že „v nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni“ (Sk 4,12). Příklady krátkých vyznání víry:

- „Ježíš je můj Spasitel.“
- „Přijal jsem Krista za svého osobního Spasitele.“
- „Ježíš je mým Králem.“
- „Chci následovat Ježíše.“
- „Dávám své srdce Ježíši Kristu.“
- „Obnovuji svoji smlouvu s Ježíšem.“

V nebi je veliká radost nad tím, když někdo vyznává Ježíše. Ti, kdo věří ve jméno Páně, mají právo být Božími dětmi (J 1,12) a ti, kdo věří ve jméno Božího Syna, mají věčný život (1 J 5,13).

3. Napiš své vlastní vyznání víry:

KŘEST

1. Přečti si následující texty: Sk 8,36-38; 16,29-33; 22,6-16.

Dvořan požádal o křest ihned poté, co vyslechl Filipovu zvěst o Kristu. Filip jej vzápětí pokřtil, čímž nám dal najevo, že ze společenství Božího lidu nemůže být vyloučen nikdo, kdo uvěřil v Ježíše Krista.

Dalším příkladem je křest žalárníka ve Filipis. Pocházel z pohanského prostředí a byl pokřtěný mezi půlnocí a svítáním – právě v tu noc, kdy prožil obrácení. Nebyl pokřtěný okamžitě po přijetí pozvání „věř v Ježíše Krista“, ale až poté, co apoštolové zvěštovali Boží slovo jemu a všem ostatním, kteří byli v jeho domě (v. 31.32).

Ananiáš vyzval Saula. „Nuže neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.“ (22,16). A Saul, později známý jako Pavel, od toho okamžiku nejedl a nepil, dokud nebyl pokřtěný (Sk 9,18.19).

2. Jaké podmínky musí splnit ten, kdo chce být pokřtěný? Sk 2,38 (srovnej s Mk 16,16)

„Činit pokání“ doslova znamená „změnit myšlení“, „jinak myslet“, „změnit své životní cíle“.

„Jde o víc, než jen o vyznání hříchů. Výraz 'kát se' v sobě teologicky zahrnuje nejen změnu myšlení, ale i nové nasměrování, změnu cílů a postojů.“ (5BC 295)

3. Čeho je křest symbolem? Ř 6,3-5; Ko 2,11.12; Tt 3,5-7

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Skutky apoštolů si znovu přečti kapitolu Z pronásledovatele učedníkem.

Diskusní otázky

1. Níže jsou uvedeny dvojice sestavené z některých věroučných bodů. Kterou dvojici bys měl představit nevěřícím jako první, aby byl dodržen princip postupného rozhodování?

Sobota – zákon

Spasení z víry – poslušnost Božího zákona

Tisíciletí – druhý příchod

Obrácení – zdravotní reforma

Vítězství nad hříchem – Boží odpuštění

Sobota – znamení šelmy

Posvěcení – ospravedlnění

Shrnutí

Vlastními slovy vysvětlí, co je to postupné rozhodování. Proč je tento koncept tak důležitý? Co bys měl při vydávání svědectví dělat jinak, než jsi dělal doposud?

ŽIVOT CÍRKVE A SVĚDECKÁ SLUŽBA

Základní verš

„A tak církev v celém Judsku, Galileji a Samaří měla klid, vnitřně i navenek rostla, žila v bázni Páně a vzrůstala počtem, protože ji Duch svatý posiloval.“ Sk 9,31

Co je „církev“?

Uvedeným výrazem je označena denominace anebo neviditelné „Kristovo tělo“. V úkolu pro tento týden se zaměříme na místní církev, tedy sbor.

Definice: Sbor je lokální (místní) společenství křesťanů, kteří se setkávají, aby společně chválili Boha, vyjádřili lásku jeden druhému, přijali povzbuzení z Božího slova a naplnili Ježíšovo pověření k evangelizační práci.

Sborová atmosféra určuje, jak se v něm cítí noví členové a hosté. Především hosté dokážou velmi rychle zhodnotit sborovou atmosféru, která má velký vliv na jejich rozhodnutí zda přijdou znovu, nebo ne.

Zdravý sbor podporuje svědeckou službu a duchovně se stará o ty, kteří přijali evangelium. Prvoapoštolská církev se každým dnem rozrůstala v Boží chvále, v duchovní péči o své členy a ve svědecké službě.

Během studia úkolu pro tento týden srovnávej svědeckou službu prvokřesťanské církve se službou tvého sboru.

Týden ve zkratce

1. Znaky křesťanského společenství
2. Křesťanský životní cíl
3. Modlitební chvíle
4. Odvaha při vydávání svědectví
5. Kristocentrické kázání

ZNAKY KŘESŤANSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

1. Co bylo typické pro první křesťany? Sk 2,42-47

První křesťané se zaměřili na splnění tří důležitých úkolů:

1. Oslava Boha. Byli stále v chrámě a chválili Boha (L 24,53). Charakteristickým znakem prvotní církve byla chvála a modlitba.
2. Duchovní růst a radost ze vzájemného společenství. První křesťané vyrůstali v apoštolském učení. Dostávali duchovní pokrm, který rozvíjel jejich charakter k Božímu obrazu. Křesťanské společenství není pocit, že někam patřím. Je velmi odlišné od členství v tenisovém klubu nebo v nějakém občanském sdružení. Podobá se spíše svazku lásky, který spojuje členy vlastní rodiny. Proto měli první křesťané „všechno společné“ a společně se dokonce i stravovali.
3. Kázání evangelia. Prvokřesťanská církev svědčila výjimečným způsobem. Uvědomovala si, že společná oslava Boha, duchovní růst a společenství nebudou úplné, pokud její členové zůstanou uzavřeni v církvi sami pro sebe. Výsledkem jejich evangelizační snahy byla skutečnost, že každým dnem se k církvi přidávali nově obrácení lidé.

„Myšlenka společného majetku tehdy nebyla v židovském národě zas tak neobvyklá. Například obyvatelé Jeruzaléma se v době náboženských svátků dělili o to, co měli, se svými příbuznými a přáteli z jiných částí Palestiny. Lukáš však tímto prohlášením chce říct něco víc. Křesťané byli odkázáni jeden na druhého a vznikl tak nový křesťanský systém vlastnických vztahů. Není to však tzv. 'křesťanský socialismus'. Jednalo se spíše o prodloužení myšlenky 'společné pokladny' z J 12,6 a 13,29. Z lásky k Ježíši a spoluvěřícím, v toužebném očekávání blízkého Kristova příchodu, byli noví věřící ochotni rozdělit se i o svůj majetek.“ (6BC 149)

2. Jak by mohl tvůj sbor naplnit všechny tři charakteristické znaky křesťanského společenství?

KŘESŤANSKÝ ŽIVOTNÍ STYL

- 1. První následovníci Ježíše se od ostatních lidí odlišovali vztahy, které mezi sebou pěstovali. Kterými slovy je v následujících textech vyjádřena vzájemná láska a soudržnost prvních křesťanů?**

Sk 1,14 _____

Sk 2,42 _____

Sk 2,44 _____

„Evangelium se mělo šířit do celého světa. Poslové kříže mohli toto důležité poslání splnit pouze za předpokladu, že zůstanou jednotní a dokážou světu, že jsou zajedno s Kristem v Bohu.“ (SA 90)

„Vzájemné přátelství mezi jednotlivými členy sboru je prvním předpokladem k začlenění nových členů do církevního společenství. Pokud v něm chybí, sbor se nemůže rozrůstat – stagnuje. Pokud noví členové nenajdou do půl roku aspoň sedm nových přátel, odejdou.“ (Win Arn)

2. Kde byli učedníci poprvé nazváni křesťany a proč? Sk 11,26

Pojmenování „křesťan“ mohlo vyplynout z diskusí místních obyvatel, kteří říkali: „Tito lidé neustále mluví o nějakém Kristu.“ Předtím je nazývali „stoupenci té cesty“ (Sk 9,2; 19,23; 24,14).

„Žili však mezi lidmi, kteří se jen málo zajímali o věci věčné ceny, a proto se snažili vzbudit pozornost aspoň těch poctivých a těm poskytnout svědectví o tom, jehož milovali a jemuž sloužili. Během svého pokorného působení se naučili spoléhat na moc Ducha svatého, který slovu života dává moc. A tak při různých příležitostech přinášeli denně svědectví o své víře v Krista.“ (SA 158)

- 3. Jak můžeš novým členům sboru pomoci v jejich začlenění se do společenství bratří a sester?**

MODLITEBNÍ CHVÍLE

Herodes uvrhl Petra do žaláře. Měl v plánu vydat jej později Židům, přesně jak to před ním udělal Pilát s Ježíšem. Přes hrozbu trestu smrti Petr klidně spal – a sbor v Jeruzalémě se za něj modlil.

1. Jak Bible popisuje modlitbu Petrových spoluvěřících? Sk 12,5

Slovo ustavičná (kral. překl.) je překladem téhož řeckého slova, které popisuje Kristovu modlitbu v Getsemane. Totéž slovo je v 1 Pt 4,8 přeloženo výrazem vytrvalá. Neznáme přesný text modlitby věřících za Petra. Modlili se za jeho vysvobození? Nebo za to, aby se stala vůle Boží? Za co se modlit v takovýchto případech?

Víme, že jejich modlitby byly vyslyšeny ještě v době jejich modlitebního sejití. Bůh je Pánem i nad našimi modlitbami. Někdy splní modlitbu ještě dříve, než stačíme říci amen, jindy čeká.

2. Jak reagovali věřící na Petrovo vysvobození? Sk 12,13-17

V knize Křesťanská služba (str. 211-214) můžeme nalézt několik rad, které se týkají modlitebních shromáždění.

1. „Naše modlitební setkání by měla být příležitostí k zvláštní pomoci a povzbuzení... Nejlepší je, když máme každý den nové duchovní zkušenosti a ve shromáždění neváháme svědčit o Boží lásce.“
2. Naše shromáždění mají být zajímavá... Pro rozvláčné, bezduché řeči a formální modlitby zde není místo.“
3. Chválit Boha z plnosti a upřímného srdce je právě takovou povinností, jako modlitba... Tím je rozptýlen duch nepokoje, vzdechů a pokušitel ztrácí půdu.“

3. Co chybí tvému sboru při modlitebních shromážděních? Co by se mělo zlepšit?

ODVAHA PŘI VYDÁVÁNÍ SVĚDECTVÍ

V období mezi nanebevstoupením Ježíše a vylitím Ducha svatého se učedníci scházeli k modlitbám v horní místnosti a v chrámě, kde chválili a oslavovali Boha (L 24,50-53). Chvála a oslava Boha spojená s upřímnou modlitbou nás přivádí do jeho blízkosti.

**1. Za co se modlila církev v Jeruzalémě po tom, co Sanhedrin osvobodil Petra a Jana?
Sk 4,23-30**

2. Jaké přesvědčení ve své modlitbě věřící vyjádřili?

v. 24 _____

v. 27.28 _____

v. 29.30 _____

3. Zač se modlili apoštolové v Samařsku? Sk 8,14.15

„Pán dá ochotněji Ducha svatého těm, kdo mu slouží, než jsou rodiče ochotni dát dobré dary svým dětem. O každodenní křest Ducha by se měl každý obracet k Bohu svou modlitbou... To, že Duch provází Boží pracovníky, dodává zvěstování pravdy takovou moc, jakou jí nemůže dát všechna čest a sláva světa.“ (SA 50.51)

KRISTOCENTRICKÉ KÁZÁNÍ

1. Vlastními slovy řekni hlavní myšlenky Petrova kázání o Letnicích.

Sk 2,22-24.32.33.36

Petrovo kázání sestávalo z pěti bodů, které odpovídají na následující otázky:

1. Co vykonal Ježíš? (v. 22)
2. Co vykonali ti, kteří v něj uvěřili? (v. 23)
3. Co udělal Bůh? (v. 24)
4. Co konáme jako následovníci Ježíše? (v. 32)
5. Co můžeš udělat ty? (v. 38)

Nebude-li Kristus středem naší svědecké služby, „naši členové nebudou povzbuzeni k tomu, aby přiváděli své přátele do sboru. Přijdou-li do shromáždění se svým sousedem či přítelem a my budeme kázat Krista a apelovat na jeho přijetí a následování, přinese to do našich sborů nového ducha podobného atmosféře, jakou jsme zažili při veřejných evangelizacích.“ (Fowler)

2. Co vyjádřil Petr svým prohlášením, že Ježíš je Spasitel? Sk 4,12

Když hříšník přijímá Ježíše jako svého Spasitele a vyznává jeho jméno, Kristova krev jej očišťuje ode všech hříchů. Věříci se stává novým stvořením a je ochotný zachovávat Boží přikázání v moci Ducha svatého, který v něm přebývá.

3. Máš jistotu, že ti Ježíš odpustil tvé hříchy? Máš věčný život?

Doporučené studium

Z knihy Skutky apoštolů si přečti kapitolu Štědrá církev.

Diskusní otázky

1. Jak projevuje tvůj sbor zájem o hosty a přátele? Co dělá správně, a co by mohl zlepšit?
2. Představ si, že během společného pohoštění ve sboru někdo sedí osamocen. Jak se asi cítí? Je opravdu členem vašeho společenství?
3. V Antiochii byli věřící v Krista poprvé nazváni křesťany, protože svým životem celému městu ukázali, že jsou následovníky Ježíše Krista. Vědí lidé z tvého okolí, kde je tvůj sbor? Jak by asi nazvali jeho členy?

Shrnutí

Vlastními slovy popiš, jak by měl vypadat sbor, který vydává svědectví nejen uvnitř společenství, ale celému okolnímu světu.

ORGANIZACE SVĚDECKÉ SLUŽBY

Základní verš

„Vždyť Pán nám přikázal: ‘Ustanovil jsem tě, abys byl světlem pohanům a nesl spásu až na sám konec země.’“ Sk 13,47

Organizace je základem pro přežití

Aby mohlo včelí království přežít, potřebuje dokonalou organizační strukturu. Královna klade vajíčka, ze kterých se líhnou včelí dělnice. Ty pak sbírají nektar, pyl, čistí prázdné buňky a zajišťují větrání. V úle je vše dobře organizované.

I Boží dílo musí mít určitou organizační strukturu. „Celé Boží stvořitelské dílo ukazuje na systém a organizovanost. Pořádek je zákonem nebes a má být i zákonem Božího lidu zde na zemi.“ (TM 26)

Církev adventistů s.d. vytváří prostřednictvím svých výchovných a zdravotních institucí, vydavatelství a administrativních struktur určitý organizační systém, jehož základním cílem je získávání lidí pro Krista. Členové místního sboru mohou zlepšit účinnost svědecké služby následujícími způsoby: a) vymezením oblastí, b) vytvořením malých skupin, c) vytvářením organizačních týmů, d) posíláním svých misionářů na bílá místa.

Týden ve zkratce

1. Vymezení oblastí
2. Misijní týmy
3. Domácí skupiny
4. Zakládání sborů
5. Misionářské rodiny

VYMEZENÍ OBLASTÍ

1. Kde měli apoštolové začít se svou svědeckou činností? Sk 1,8

„Sk 1,8 jsou náčrtem obsahu celé knihy: Hlásání evangelia 1. v Jeruzalémě a Judsku (kap. 1-7) 2. v Samařsku (kap. 8-10) 3. až do posledních konců země (kap. 11-28).“ (6BC 124)

Ježíš dal svým následovníkům příkaz, aby šířili evangelium tak, jak se šíří rádiové vlny, tedy postupně, a pokryli tak zvěstí evangelia celý svět.

2. Do které oblasti povolal Bůh Pavla a Petra? Sk 22,21; Ga 2,7.8

V starozákonní době obdržel každý kmen určenou část zaslíbené země jako své vlastnictví. Přestože v Novém zákoně nemáme zmínku o podobném rozdělení evangelizačních oblastí, povolal Bůh své apoštoly k práci na konkrétním území.

Základní oblastí, ve které by měli členové sboru sloužit, je jejich rodina a nejbližší okolí. Církevní řád uvádí: „Protože prvořadou úlohou církve je evangelizace, má se první bod každého zasedání výboru týkat evangelizace v oblasti jeho působnosti... Je-li to možné, měla by být každá rodina vedena k tomu, aby přijala odpovědnost za určitou oblast. Každá rodina, každý dům by měl patřit některému ze členů sboru. Člen má být povzbuzen, aby se denně modlil za ty, kteří žijí v jeho oblasti, a tam aby začal s misijními kontakty.“ (CHM 80.81)

Sk 1,8 nás ujišťují, že dostaneme moc k vykonání tohoto díla. Slovo dynamit pochází z řeckého výrazu dunamis, které se dá přeložit jako moc. Tato moc „dává 1. vnitřní sílu, 2. moc k hlásání evangelia a 3. moc přivádět lidi ke Kristu.“ (6BC 124)

3. Modli se za lidi ve svém okolí a pros Pána, aby ti dal příležitost vydat jim svědectví.

MISIJNÍ TÝMY

1. Jakou strategii používal Pavel při misijní práci? Sk 13,13; 20,4

Pavel považoval týmovou práci za velmi důležitou. Na svoji první misijní cestu si za společníky vybral Jana Marka a Barnabáše. Později si vybral Sílase a Timotea. Kniha Skutky apoštolů a epištoly uvádějí jména lidí, kteří stáli po Pavlově boku při jeho práci. V jejich blízkosti se apoštol cítil dobře (Sk 17,15; 1 Te 3,1; 2 K 2,12.13). Nevyhledával je však jen kvůli tomu, aby měl společnost, ale především pro vyšší efektivitu misijní služby (Mk 6,7; L 10,1).

Práce v týmu posiluje. „V našich sborech by se měly zřídit skupinky připravené ke službě. Jednotlivci by se měli spojit v práci coby rybáři lidí. Měli by se snažit vyvést lidi z porušeného světa a přivést je ke spasitelné jistotě Kristovy lásky... Měli by pracovat pro ty, kteří jsou vzdáleni a přestat myslet jen na sebe. Budou-li pracovat a modlit se v Ježíšově jménu, jejich počet poroste.“ (7T 21.22)

2. Jak bys mohl s několika dalšími členy tvého sboru vytvořit aktivní misijní tým?

DOMÁCÍ SKUPINY

První křesťané neměli žádné modlitebny ani chrámy. K bohoslužbám se scházeli po domech. O Letnicích projevil Duch svatý moc, „jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli“ (Sk 2,2). V knize Skutky apoštolů je zaznamenáno několik bohoslužebných aktivit, které se odehrávaly v domech věřících. Jednalo se o:

1. Modlitební shromáždění (12,12).
2. Společenství (21,7).
3. Lámání chleba (2,46).
4. Kázání a učení (20,7.11; 5,42)
5. Vyučování (16,32).

I Pavel pracoval po domech (Sk 17,5-7; 18,7.8). Adventističtí průkopníci používali tutěž metodu. Nejprve se „shromažďovali k bohoslužbám a hlásali pravdu po domech...“ (TM 26)

1. Vyjmenuj rodiny, které poskytly své domovy k setkávání „domácích skupin“:

Ř 16,5 _____

Ko 4,14 _____

Fm 2 _____

2. Proč je domácnost ideálním prostředím pro svědeckou aktivitu? Může se i tvůj dům stát takovým místem?

ZAKLÁDÁNÍ SBORŮ

1. Pavel a Barnabáš kázali v Ikonii (Sk 14,6.7) a zakládali tam sbory. Co dělali pro to, aby práce mohla pokračovat? Sk 14,21-23

Definice: Zakládání sborů v určité oblasti je doprovázeno hlásáním evangelia a vytvořením společenství věřících, kteří se setkávají při společné bohoslužbě, přijímají duchovní pokrm a společně pracují na záchraně svých bližních.

Protože první křesťané byli převážně Židé, scházeli se i nadále k bohoslužbám v synagoze. Když však chtěli s ostatními věřícími prožít např. večeri Páně nebo modlitební chvíli, scházeli se po domech. Eklésia je řecký výraz pro církev a znamená shromažďování. Neříká nic o církevních budovách. Svědecká služba nemá být omezena jen na vyslechnutí si problémů známých, vydání svědectví nevěřícímu člověku nebo poskytnutí biblické hodiny.

Roste-li počet lidí, kteří byli osloveni evangeliem, roste i počet sborů. „Od těch, které si Bůh vybral, vyžaduje, aby všude tam, kde to jde, rozmnožovali počet sborů a přiváděli tak lidi k poznání pravdy.“ (TM 199)

2. Co se stane, když křesťané chodí v bázni Páně a v posílení Duchem svatým? Sk 9,31

3. Je dokázáno, že nové sbory rostou rychleji, než sbory dříve založené. Čím je to dáno?

MISIONÁŘSKÉ RODINY

1. Na základě textu ve Sk 18,1-3 odpověz na následující otázky:

- a) Jaké zaměstnání měli Priscilla a Akvila?
- b) Proč odešli do Korintu?
- c) Jak se s nimi Pavel spojil?
- d) Proč Pavel přijal „světské“ zaměstnání? 1 Te 2,9; Sk 20,32-35

Akvila s Priscillou pomohli Pavlovi při zakládání sboru v Korintu tím, že mu nabídli svůj domov pro potřebu misijních aktivit (1 K 16,19). Pak jej provázeli do Efezu (Sk 18,18.19), kde mu znovu pomáhali v jeho evangelizačním snažení (v. 18-26). Teprve později se vrátili do Říma (Ř 16,3.4).

Tradiční model zakládání nového sboru spočívá v tom, že se rodiny a jednotlivci scházejí k bohoslužbám na „bílém místě“, které však je v dosahu „mateřského sboru“.

„Kolonizační model“ je založen na tom, že mateřský sbor vyšle do jiné geografické oblasti určitý počet členů, kteří se tam odstěhují, najdou si v novém místě práci a své děti přihlásí do místních škol.

„Misionářské rodiny by se měly usadit v bílých místech. Zemědělci, ekonomové, zedníci a všichni, kdo ovládají svá řemesla či povolání, nechť odejdou do zaostalých zemí, aby tam zúrodnili zanedbané pozemky, založili průmysl, postavili si skromné domky a pomáhali svým bližním.“ (MH 194)

2. Byl bys ochoten pracovat obdobným způsobem při zakládání sborů ve své vlasti?

Doporučené studium

V knize Skutky apoštolů si přečti kapitolu Hlasatelé evangelia.

Diskusní otázky

- 1. Proč je církevní organizace důležitá pro svědeckou službu?**
- 2. Jak slouží svědecké službě náš výchovný a zdravotní systém? Jak ti pomáhají při vydávání svědectví knihy z našeho vydavatelství?**

Shrnutí

Vlastními slovy si připomeň, jak všechny uvedené způsoby svědecké služby pomáhají účinně při zvěstování evangelia.

MÍSTA A PŘÍLEŽITOSTI KE SVĚDECKÉ SLUŽBĚ

Základní verš

„Ti, kteří se z Jeruzaléma rozutekli, začali kázat evangelium všude, kam přišli.“ Sk 8,4

Kam patří náboženství?

„Náboženství patří do kostela, ne na ulici.“ Tak reagoval jistý chodec, když mu člen sboru nabízel pozvánku na evangelizační přednášky.

„Evangelizace je pro nevěřící. Proto by se měla konat na nějakém stanovém shromáždění nebo na nějakém jiném veřejném místě, ale ne tady ve sboru,“ zašeptala sestra do ucha kazatelovy manželky, když na konci kázání vyzval přítomné k přijetí Pána Ježíše.

Kniha Skutky apoštolů uvádí mnoho míst, kde se první křesťané dělili o evangelium s druhými lidmi. Těsně po Letnicích svědčili v chrámě (Sk 2,46), v samařských vesnicích (8,25), ve voze (8,28-31), v synagogách (13,5), u řeky (16,13), ve vězení (16,23-25), na náměstí (17,17), v Areopágu (17,22), ve škole (19,9), na lodi (27,21-25), v Pavlově bytě (28,23). A kdy vydávali svědectví? V době chrámových modliteb (3,1), časně ráno (5,21), kolem půlnoci (16,25), každý den (17,17; 19,9), od rána do večera (28,23). Samozřejmě, že vydávali svědectví i v sobotu (13,42.44; 16,13; 17,2).

Týden ve zkratce

1. Evangelizace přátelstvím
2. Evangelizace dům od domu
3. Evangelizace prostřednictvím sobotní školy
4. Evangelizace skrze bohoslužbu
5. Evangelizace v městech

EVANGELIZACE PŘÁTELSTVÍM

Pokud někdo přijal evangelium, a mnohé biblické příběhy to potvrzují, počet nově obrácených se zvýšil taktéž díky síti osobních vztahů tohoto člověka.

1. Co nám o osobní evangelizaci prozrazují následující texty? Sk 10,1.2.21.22.24; Mk 5,18-20

Důležitost svědecké služby budované na osobních vztazích podtrhují dvě následující skutečnosti:

1. Na otázku: „Jak jste se stali členy církve?“, odpovědělo až 90 % členů, že prostřednictvím příbuzných, přátel nebo sousedů, kteří byli adventisté.
2. Čím bližší vztah má člen církve k nevěřícím nebo členům jiných církví, tím je vydávání svědectví účinnější.

Většina přátel a příbuzných novokřtěnce nejsou členy církve. Časem se okruh jeho známých zmenšuje a tvoří jej převážně členové sboru. Dříve než k tomu dojde, měli bychom nové členy vést k svědecké službě jejich příbuzným, spolupracovníkům, sousedům, spolužákům, přátelům a bývalým spoluvěřícím.

2. Napiš si jména několika osob, se kterými by sis chtěl povyprávět o evangeliu. Modli se, aby ti Pán k tomu dal příležitost.

EVANGELIZACE DŮM OD DOMU

První křesťané měli před sebou obrovský úkol, k jehož splnění byli pověřeni samotným Ježíšem. Nenaplánovali hned evangelizaci celého světa. Začali v jedné domácnosti. Postupně navštěvovali obyvatele Jeruzaléma „po domech“ (Sk 5,42). Později to bylo Judsko a Samařsko (1,8). Boží dílo bylo zahájeno, proto bude i ukončeno.

„Jak se uskuteční zvěstování trojandělského poselství? Vytrvalostí, osobním úsilím a navštěvováním lidí v jejich domovech.“ (WM 97)

1. Co se můžeme o tomto druhu evangelizace naučit z následujících textů?

Sk 5,42 _____

Sk 20,20 _____

Sk 28,17-31 _____

Kniha Skutky apoštolů začíná úpěnlivou modlitbou Kristových následovníků o Ducha svatého. Po pokorném vyznání hříchů se splnilo zaslíbení a učedníci obdrželi moc k hlásání evangelia v Antiochii, Efezu a Římě – v nejlivnějších městech té doby. Kniha končí myšlenkou, kterou začíná. Apoštol Pavel podává svědectví ve svém bytě, kde byl hlídán dvěma strážci. V této pokořující situaci dokázal Pavel napsat své dopisy Efezským, Filipským, Koloským a Filemonovi.

„Členové vašich sborů mohou vykonat dílo, které zatím ani nezačali... Mohou šířit naše spisy, shromažďovat se ve svých příbytcích, seznamovat se se sousedy a zvát je do společenství věřících.“ (8T 245)

2. Jaké poučení pro svědeckou službu nám nabízí Pavlova zkušenost domácího vězení v Římě?

EVANGELIZACE PROSTŘEDNICTVÍM SOBOTNÍ ŠKOLY

1. Kde se Pavel setkal s dalšími lidmi při studiu Božího slova? Sk 16,13-15; 18,1-4

Sobotní škola je příležitostí ke studiu Božího slova. Novým členům napomáhá k duchovnímu růstu a přítel může oslovit evangeliem a připravovat je ke křtu. Mnoho lidí se seznámilo s církví díky sobotní škole, jejíž atmosféra hraje často hlavní roli při rozhodování hostů, zda se do sboru ještě někdy vrátí.

2. Jaký způsob biblického studia zvolil Pavel? Sk 18,4 Najdeme zde návod, jak vést třídu sobotní školy?

1. Přátelé budou mít větší užitek z našich shromáždění, pokud budou navštěvovat sobotní školu ve třídě, která bude určená především pro ně. „Mnozí z těch, kdo pravidelně poslouchají kázání, se i v případě, kdy je pravda představena jasně a srozumitelně, naučí velmi málo. Větší užitek by jim přineslo, kdyby sobotní shromáždění měla charakter tříd pro studium Bible.“ (Ev 348)
2. Naši přátelé by měli místo studia předepsaných statí úkolů sobotní školy studovat jednotlivé body naší věrouky. Učitel takové třídy by měl mít dar vyučování a evangelizace.
3. Užitek z účasti ve třídě přátel mohou mít i noví členové.

3. Jak se uvedené rady mohou stát realitou i ve tvém sboru?

EVANGELIZACE SKRZE BOHOSLUŽBU

1. Jaké skupiny lidí naslouchaly Pavlovi a Barnabášovi v Antiochii Pisidské? Sk 13,42-44

1. _____
2. _____
3. _____

Jak měl Pavel s Barnabášem ve zvyku, navštěvovali i v tomto městě synagogu a kázali tam evangelium. Jejich kázání pomohla mnohým Židům přijmout Ježíše jako Mesiáše. Prostřednictvím kázaného slova pochopili evangelium i mnozí pohané. Oba apoštolové spojili bohoslužbu s evangelizací.

2. Co dělal Pavel v Korintu o sobotách? Sk 18,4.5 Které dva základní principy evangelizace spojené s bohoslužbou jsou zde zahrnuty?

1. _____
2. _____

Každé kázání by mělo posluchače vést blíže k Ježíši. „Dílo spasení“ by mělo být „těžištěm každého kázání“. (GW 160)

3. Jak se mohou stát bohoslužby ve tvém sboru prostředkem k evangelizaci?

EVANGELIZACE VE MĚSTECH

1. Co Pavel zažil po příchodu do Atén? Sk 17,16

Kniha Skutky apoštolů popisuje Pavlovu práci v pěti městech: v Jeruzalémě (15. kap.), ve Filipis (16. kap.), v Aténách (kap. 17), v Korintu (kap. 18) a v Efezu (kap. 19).

2. Proč Pán přiměl Pavla, aby v Korintu zůstal i po skončení evangelizace? Sk 18,9,10

Existuje mnoho důvodů pro misijní práci ve městech: 1. soustřeďuje se zde průmysl, státní instituce, obchodní společnosti atd., 2. každý den sem přijíždí mnoho lidí z venkova, 3. lidé, kteří žijí na periferiích velkoměst, jsou obvykle chudší a jsou nakloněni ke slyšení evangelia, 4. více než polovina obyvatel planety žije ve městech.

Na druhé straně je věřícím rodinám doporučováno, aby bydlely spíše v méně obydlených částech země, protože ve městech lidé slouží především „nepříteli spasení a na Boha často zapomínají“.

Jak tedy máme evangelizovat, když vezmeme v potaz předcházející větu? „Pán nám dává opakovaně radu, abychom ve městech pracovali prostřednictvím institucí, které však budou mít sídla mimo tato města. Ve městech můžeme mít sbory coby místa Boží přítomnosti, ale vydavatelství, zdravotní a vzdělávací instituce mají být postavena mimo ně.“ (CL 31)

„Lot mohl ochránit svou rodinu před mnohými zlými vlivy, kdyby si za svůj domov nevybral město plné násilí a nemorálnosti. To, co Lot a jeho rodina dělali v Sodomě, mohli uskutečnit, i kdyby žili v určité vzdálenosti od města.“ (Ev 79)

Diskusní otázky

1. Jak bys mohl svým sousedům prakticky představit křesťanství?
2. Která témata by mohla během setkání malých skupinek zaujmout i nekřesťany?
3. Jaké jsou rozdíly mezi evangelizací ve městech a na vesnicích?

Shrnutí

Vlastními slovy udělej závěr pomocí následujících otázek:

1. Kdy a kde vydávali svědectví první křesťané?
2. Jaká je naše svědecká služba ve světle předcházející otázky?
3. Co bys změnil ve vydávání svědectví ve svém životě, v životě svého sboru a církve?

CHYBY A PŘEKÁŽKY PŘI VYDÁVÁNÍ SVĚDECTVÍ

Základní verš

„I v tomto městě kázali evangelium a získali mnoho učedníků. Potom se vraceli přes Lystru, Ikonium a Pisidskou Antiochii. Všude tam posilovali učedníky a povzbuzovali je, aby vytrvali ve víře; říkali jim: ‘Musíme projít mnohým utrpením, než vejdemo do Božího království.’“ Sk 14,21.22

Nejčastější chyba

Způsob, kterým často zvěstujeme evangelium, brání lidem, aby mu porozuměli a následně ho přijali. Když Ellen Whiteová porovnávala Pavlovu zkušenost ze zvěstování evangelia v Korintu a v Aténách, napsala: „Pavel... si přestal libovat v básnických popisech a blouznivých obrazech, jež možná dokážou uspokojit smysly a ukojit představivost, avšak nedotýkají se každodenního života. Chtěl svým posluchačům zpřístupnit životně důležité pravdy co nejsrozumitelnějším jazykem. Řečnický působivý zvěstování může sice lidi citově rozechvět, leč pravdy takto přednášené jen zřídka nabídnou pokrm, který věřící potřebuje k povzbuzení a posílení v jeho životním boji. Lidem, kteří se nacházejí v utrpení a zkouškách, může nejvíce pomoci správné a praktické poučení o základních zásadách křesťanství.“ (SA 251.252)

V apoštolské době bylo pronásledování hlavní překážkou evangelizace. Většinou bylo založeno na falešných obviněních (viz Sk 5,28; 14,4; 16,20.21; 17,6.18; 19,26.27). Právě tyto překážky byly často jednou z motivací, které vedly křesťany ještě k většímu odevzdání se.

Bůh pomohl prvním křesťanům překonat mnohé chyby, překážky, strach a protivenství. Pomatujme si, že tutéž pomoc nabízí dnes i nám.

Týden ve zkratce

1. Etnické rozdíly
2. Neshody
3. Nedostatek přízřímavosti
4. Kritický přístup
5. Jazykové bariéry

ETNICKÉ ROZDÍLY

1. Jak byl vyřešen etnický rozdíl v případě události podle Sk 6,1-7?

Problém _____

Řešení _____

Výsledek _____

Závěr _____

Prvokřesťanská církev sestávala převážně ze dvou kultur. Byly to jednak helenisté, tedy řečtí Židé, kterým byla řečtina bližší než hebrejšтина, a Hebrejové, kteří byli vedoucími církve. Lukáš popsal stížnost Hebrejů jako diskriminaci určité sociální skupiny. Apoštolové považovali tento problém za velmi vážný. Svolali proto shromáždění učedníků, aby našli společné řešení.

Apoštolové byli možná inspirováni Mojžíšem a jeho ustanovením „sedmdesáti“, kteří převzali správu izraelského národa (Nu 11,10-16). Podali návrh, aby se sbor vedoucích bratří rozšířil o další členy pověřené konkrétními úkoly. Zajímavé je, že všech sedm nově zvolených mužů mělo řecká jména. Církev zde velmi citlivým způsobem odstranila kulturní a rasové napětí.

„Evangelium spojuje lidi do bratrského společenství... V Ježíši jsou stírány národnostní rozdíly. Boží láska, která posvěcuje naše srdce, boří zdi, které od sebe dělí národy i jednotlivce. Velké principy Boží pravdy spojují všechny do harmonického celku.“ (RH 3. 11. 1885)

2. Jaké ujištění dává tvůj sbor svým členům, že jsou součástí jedinečné Boží rodiny?

NESHODY

1. Který problém se objevil po rozdělení apoštolů? Sk 13,13; 15,37-39

Jan Marek „přemožený strachem, ztratil odvahu a na čas zakolísal ve svém úmyslu oddat se z plna srdce dílu Páně. Nebyl zvyklý překonávat obtíže, sklíčil ho nebezpečí a strádání. Jeho práce byla provázena úspěchem, když působil za příznivých okolností; nyní však, kdy se tak často setkali s odporem a nástrahami, nedovedl snášet obtíže jako dobrý voják kříže. Musel se teprve naučit směle čelit nebezpečí, pronásledování a nepřítelství. Když pak apoštolové postoupili na své cestě dále a setkali se s ještě většími těžkostmi, propadl Marek zcela strachu, ztratil všechnu odvahu, odmítl jít dál a vrátil se do Jeruzaléma.“ (SA 169.170)

Výsledkem sporu mezi Barnabášem a Pavlem, který se týkal Jana Marka, bylo, že si Pavel za svého nového spolupracovníka vybral Sílase (Sk 15,40.41). Vznikly tak dvě misijní výpravy, namísto původně jedné naplánované. I přes tento spor považovala církev jejich práci za misijní dílo a svěřila je do Boží milosti (15,40). Z toho plyne poučení, že i přes odlišné názory a strategie můžeme mít společný cíl.

Marek prožíval pozehnání z blízkosti Barnabáše, který s ním trpělivě pracoval. Vychoval z něj velmi užitečného pracovníka, což se později prokázalo v praxi.

2. Co mohlo Pavla vést k tomu, že později svůj vztah k Markovi přehodnotil?

F 2,1,2 _____

F 4,2 _____

3. Vyskytují se podobné neshody i mezi členy tvého sboru? Jak by se uvedený příklad mohl stát návodem k jejich vyřešení?

NEDOSTATEK PŘIZPŮSOBIVOSTI

Při zvěstování evangelia je důležité, aby bylo smysluplné a aplikovatelné do konkrétní situace. Z adventistického pohledu nejde o změnu jeho obsahu, který je definován ve 27 věroučných bodech, ale o způsob, jakým je poselství zvěstováno.

„Pracujete-li v místě, kde se lidem jen velmi pomalu otevírá duchovní zrak, buďte opatrní a nepředstavujte pravdu způsobem, který by v těchto lidech vyvolával předsudky. Dveře k jejich srdcím by se zavřely. Můžete-li, vyjádřete souhlas s jejich názory a postoji. Ať poznají vaši lásku a ochotu k harmonickému vztahu.“ (MS 122)

1. Vhodný příklad přizpůsobení se novým podmínkám je zaznamenán ve Sk 15. kap. O jaký problém se zde jednalo? Co bylo jeho příčinou? Jak se s ním církev vyrovnala?

2. Proč Pavel obřezal Timotea? Sk 16,1-3 O Letnicích Bůh zjevil své pochopení pro rozmanitě kultury a jazyky. Dokonce i Pavel přistoupil na určité změny, které však neovlivnily pravdu evangelia. 1 K 9,19-22

Země a národy se od sebe odlišují různými zvyky a tradicemi. V některých oblastech je nemyslitelné vstoupit na svaté místo bosý. V jiných zemích je tomu naopak, členové se před vstupem do modlitebny zouvají. Někde je předepsané, kterými barevnými odstíny může být vymalovaná modlitebna, zda se může v sobotu do sboru nosit kravata, zda se může v modlitebně sedět na zemi, nebo na které nástroje se může hrát. Můžeme se lišit v těchto zásadách, ale musíme být jednotní v základních otázkách Kristova evangelia.

3. Jaké kulturní zvyky jsou typické pro místo, kde žijete? Kdo by měl rozhodovat o jejich využití v místním sboru a proč?

KRITIKA

Když Pavel přišel do Jeruzaléma, byl místními vedoucími vřele přijat. S radostí je informoval o tom, jak jeho služba přispěla k obrácení mnoha příslušníků pohaných národů ke křesťanství. Pro mnohé Židy však byla tato zpráva kamenem úrazu, protože podle nich uvěřilo tisíce Židů, přestože jsou horlivými zastánci Zákona (Sk 21,20). Doslechli se, že apoštol radil křesťanům z řad Židů, kteří žili ve společnosti křesťanů vzešlých z pohanů, aby nedodržovali některé tradice svých otců.

1. Co radili někteří vedoucí církve Pavlovi, aby se křesťané z Židů zklidnili? Co bylo na jejich rozhodnutí nesprávné? Co bylo v rozporu s rozhodnutím jeruzalémského sněmu? Sk 15,1.2.6-11.19-21.28; 21,20-25

„Pavel učil, že Židům je Žid (1 K 9,19-23). V daném případě však byl v rozporu se svým tvrzením. Namísto toho, aby jasně ukázal, čemu věří, pokoušel se vyhovět těm, kteří horlili pro zákon.“ (6BC 405)

2. Co bylo výsledkem Pavlova rozhodnutí? Sk 21,26-39

„Vedoucí církve v Jeruzalémě tvrdili, že rada, kterou dali Pavlovi, je ta nejlepší. Nechtěli Pavlovi způsobit problémy, spíše se snažili odstranit předsudky, které Židé měli vůči jeho osobě... Měli však rozeznat, že Bůh působí mocně skrze Pavla a postavit se na jeho stranu proti opozici.“ (6BC 404)

Administrátoři, učitelé, starší, evangelisté, kazatelé a vedoucí církve jsou často terčem kritiky a pomluv. Snaha změnit zaběhlé tradice v chodu organizace a prosazovat nové metody práce vyvolávají často velmi prudké reakce. Kritika a falešná obvinění mohou způsobit, že lidé, kteří jsou jim vystaveni, se pak rozhodují pod tlakem a rozhodnutí jsou unáhlená a nemoudrá.

3. Jak lze kritice a pomluvám předcházet?

JAZYKOVÉ BARIÉRY

1. Co udělali obyvatelé Lystry poté, co Pavel uzdravil chromého? Sk 14,11

Pavel s Barnabášem utekli před Židy z Ikonie, kde je chtěli kamenovat, do Lystry (Sk 14,1-7). Zde uzdravili chromého muže (v. 9.10). Výsledkem bylo, že je místní obyvatelé začali oslavovat ve svém lykaonském jazyku. Apoštolové jim nejdříve nerozuměli – jazyk byl bariérou. To, že Lykaonci reagovali ve svém mateřském jazyku, bylo zcela přirozené, protože pro většinu lidí je mateřský jazyk „řečí srdce“. Pokud svědčíme těm, kdo mluví více jazyky, mělo by jim být svědectví podáváno v jejich mateřštině.

2. Jaké bylo Boží řešení pro překonání bariér? Sk 2,4-11

Zdálo by se, že sboru, kde je více jazykových skupin, hrozí rozdělení. Během Letnic samotný Bůh obdařil křesťanské společenství schopností zvěstovat poselství různými jazyky a zůstat přitom jednotnými (Sk 2,1.44). Pavel překonával kulturní i jazykové bariéry, přičemž zdůrazňoval jednotu – nikoli však uniformitu.

3. Existují ve tvém sboru a okolí kulturní a jazykové bariéry? Jak by je členové mohli překonávat?

Diskusní otázky

1. V čase prvních křesťanů mnozí věřili, že pohané se musí nejdříve stát židy, aby mohli být spaseni. Mají se v dnešní době stát židé nejdříve pohany, aby mohli být posléze přijati do křesťanské církve? Mohli by jako křesťané zachovávat tradiční židovské svátky? (Sk 18,18; 20,16)
2. Jaké chyby a překážky doprovázejí tvoji svědeckou službu? Jak se jim může vyhnout?

Shrnutí

Zopakuj si chyby a překážky svědecké služby, se kterými jsme byli seznámeni v jednotlivých dnech tohoto úkolu. Ani první křesťané se nevyhnuli chybám. Bůh jim však dal moc, aby nad nimi vítězili.

POEVANGELIZAČNÍ AKTIVITY

Základní verš

„Když tam pobyl nějaký čas, vydal se znovu na cestu. Prošel galatskou krajinu a Frygii a posiloval tam všechny učedníky.“ Sk 18,23

Zavřete zadní vchod!

Křest je vstupní branou do církve. To však neznamená, že novému členovi už není třeba vydávat svědectví. Cílem svědectví je výchova k učednictví. Pokud se tak neděje, mnoho nových členů odejde dříve nebo později zadním vchodem.

Aktivity po křtu jsou pro učednictví klíčovými a jsou často důležitější pro zařazení člena do sboru, než všechny předcházející činnosti. Co udělat, aby „zadní vchod“ nebyl využíván?

1. Mít konkrétní program učednictví, který by pomohl novým členům v růstu víry a v aktivním zapojení se do života sboru.
2. Pomáhat novým členům budovat osobní vztahy s ostatními členy. Čím budou mít tito členové větší jistotu, že jsou součástí církve, tím je pravděpodobnost jejich odchodu menší.

Týden ve zkratce

1. Následná práce
2. Práce s novými členy
3. Učednictví
4. Výchova vedoucích
5. Péče o sbory

NÁSLEDNÁ PRÁCE

Během své první misijní cesty navštívili Pavel s Barnabášem několik velkých měst – Antiochii, Ikonii, Lystru a Derbe. Obyvatelé Antiochie je vyhnali (Sk 13,50), v Ikonii se Židé s pohany domluvili, že je ukamenují, takže museli též utéct (14,5.6). V Lystrě byl nakonec Pavel kamenován Židy z Antiochie a Ikonie (14,19). Odtud utekl do Derbe (14,20).

1. Kam odešel Pavel s Barnabášem po zvěstování evangelia v Derbe? Na co kladli důraz po dobu celé své misijní cesty? SK 14,21-23 O čem svědčí jejich ochota vrátit se do míst, kde byli pronásledováni?

„Po prvním zvěstování poselství vzniká ještě větší potřeba dalšího vyučování.“ (Ev 334) To je důvod, proč apoštolové podstoupili riziko a vrátili se do uvedených míst.

2. Které hlavní důvody přiměly Pavla, aby se vydal na druhou a třetí misijní cestu? SK 15,36; 18,23

3. Jak bys mohl pomáhat novým členům zapojit se do života sboru?

PRÁCE S NOVÝMI ČLENY

Podle modelu misijní práce uvedené v Ř 10,13-15 Pavel nejdříve kázal a lidé naslouchali, uvěřili a nechali se pokřtít. Jeho práce tím však neskončila.

1. Co dělal Pavel pro nově pokřtěné členy? Sk 13,43; 18,11 (srovnej s Mt 28,19.20)

Následujících šest bodů předkládá návod, jak pracovat s novými členy:

1. Přátelství. Je prvním krokem k začlenění nových členů do sboru.
2. Pověření k zodpovědnosti. „Každý, kdo rozšířil řady obrácených, by měl mít své zodpovědné místo.“ (7T 30)
3. Veřejné vystupování. Noví členové mohou vést nácvik nových písní, účinkovat v hudebních číslech, číst z Písma, modlit se, atd. „Starší a zodpovědní představitelé církve by měli dbát na to, aby se do díla mohl zapojit každý člen... a aby všichni dělali, co je v jejich silách a schopnostech...“ (ChS 62)
4. Noví členové by se měli podělit o svou víru během biblického studia s novými zájemci. „Čím víc (nový člen) šíří světlo pravdy, tím více světla dostává.“ (KP 354)
5. Návštěvy. Noví členové mohou být zapojeni ve spolupráci se zkušenějšími bratry a sestrami do diakonských návštěv. „Mnozí by byli ochotni pracovat, kdyby jim někdo řekl, jak začít. Potřebují radu a povzbuzení.“ (CZ 149)
6. Povzbuzení pro jiné. „Kristův duch je duch misijní. Prvním přáním obráceného srdce je přivést jiné lidi ke Spasiteli.“ (VLB 70)

2. Kterým základním pravidlům by měli být nově pokřtění členové naučeni? Kdo, kromě kazatele, by jim měl pomáhat?

UČEDNICTVÍ

1. Na jaký druh služby se zaměřili Pavel s Barnabášem po dobu jednoročního působení v Antiochii? Sk 11,25.26

Noví členové církve, díky práci obou apoštolů, se ztotožnili s Kristem a brzy byli nazýváni křesťany, „protože hlavní náplní jejich kázání, učení a rozhovorů byl Kristus.“ (SA 157.158) Následná práce v Antiochii se nám může stát určitým modelem.

„Každý sbor by se měl stát střediskem přípravy a vzdělávání křesťanských pracovníků. Členové se v něm mají naučit číst Bibli, vést třídu sobotní školy a učit v ní, pomáhat chudým, ošetřovat nemocné a pracovat s těmi, kteří ještě neznají Boha. Je potřeba organizovat zdravotní kurzy, kurzy vaření a přednášky z různých oblastí křesťanské služby.“ (CZ 149)

2. Komu byla určena sbírka věřících v Antiochii? Sk 11,29.30

Apoštolové vychovávali starší k převzetí odpovědnosti za místní sbory v Judsku, aby se oni mohli věnovat další službě (Sk 6,3.4).

3. Které školení potřebuje tvůj sbor nejvíce?

VÝCHOVA VEDOUCÍCH

1. Koho pozval Pavel na setkání v Milétu a proč bylo svoláno? Sk 20,13-36

Organizace sborového života v Efezu byla poměrně jednoduchá. Každý z učedníků, které si svolal, byl zřejmě zodpovědný za shromáždění v domovech věřících. V knize Skutky apoštolů je kromě zmínek o evangelizačních kázáních taktéž záznam o tom, jak Pavel školil vedoucí sborů. Pavel jim připomíná jejich povinnosti a zodpovědnost, která vyplývala z toho, že byli ustanoveni za pastýře Božího lidu. Do této služby se nepovolali sami, ale vybral si jen sám Pán. Dále je varuje před nebezpečím falešného učení. Měli bdít nad čistotou Božího slova a církve.

2. Čím ukončil Pavel svou službu v Lystře, Ikonii a Antiochii? Sk 14,23

Konkrétní službou, podle knihy Skutky apoštolů, je zakládání sborů. Při sborové činnosti však jde o víc, než jen o scházení se členů církve nebo pokřtění skupiny věřících. Očekávat, že se členové aktivně zapojí do zvěstování evangelia, lze tehdy, jsou-li vedoucí sboru připraveni a aktivní. Výsledkem bude růst církve a zakládání dalších sborů a skupin. Podmínkou jsou ale dobře vyškolení a připravení vedoucí.

3. Jak by mohl kazatel zlepšit přípravu členů a vedoucích k práci pro sbor? Jaké jsou výhody a nevýhody toho, když má kazatel na starosti více sborů?

PÉČE O SBORY

1. Co udělal Pavel na začátku své druhé misijní cesty? Sk 15,40,41

Svou druhou misijní cestu začal Pavel někde poblíž Antiochie. Odtud prošel Galácií, kde založil sbory během své první misijní cesty (Sk 13. a 14. kap.). Z této zprávy vysvítá, že Pavel neměl v úmyslu zdržovat se na jednom místě delší dobu, i když si to členové sborů určitě přáli. Pavel se Sílasem vykonali krátké návštěvy a pokračovali co nejrychleji dál. Není pochyb o tom, že nové sbory potřebují duchovní stravu. Měli bychom si však uvědomit, že „členům našich sborů pomůžeme nejvíce, když je naučíme misijně pracovat pro Pána a nespolehat se jen na kazatele.“ (ChS 58)

Je pravdou, že čas od času potřebujeme pomoc a povzbuzení od spoluvěřících. Pavel nás v textu Ga 6,2 napomíná, abychom nesli břemena jedni druhých a naplnili tak Kristův zákon. Současně však platí, že naše moc je závislá na našem vztahu k Ježíši Kristu.

2. Co bylo výsledkem snahy Pavla a Sílase? Sk 16,4,5

Apoštolové zůstali v každém sboru jen krátkou dobu. Po přípravě a proškolení vedoucích pokračovali v evangelizační práci.

„Služebníci, kteří pracují a káží pouze těm, kteří už pravdu znají, by měli odejít na místa, kde vládne duchovní tma. V opačném případě se růst sborů zastaví.“ (RH 9. 2. 1905)

3. Je vhodné vynucovat si neustálou pozornost kazatele? Jak můžeme získat duchovní sílu i bez jeho stálé péče?

Doporučené studium

V knize Skutky apoštolů si přečti kapitolu Povyšování kříže.

Diskusní otázky

- 1. Proč nemá evangelizační úsilí končit křtem vyučovaného?**
- 2. Jak by mohl tvůj sbor lépe plnit úkoly spojené s následnou službou a zapojit nové členy do života sboru?**

Shrnutí

Vlastními slovy popiš, jakým způsobem pracoval Pavel během svých misijních cest a vysvětli, jak by se jeho model mohl využít v životě tvého sboru a jak ve tvém osobním životě.

VÝSLEDKY SVĚDECKÉ SLUŽBY

Základní verš

„Moc Boží byla s nimi, a veliké množství lidí uvěřilo a obrátilo se k Pánu.“ Sk 11,21

Odměna

„Vykoupení se shromáždí a setkají se s těmi, kterým pomáhali na jejich cestě k vyvýšenému Spasiteli. Jaký nádherný rozhovor je čeká. ‚Byl jsem velký hříšník. Žil jsem bez Boha a bez naděje. A ty jsi mě přivedl k jediné naději, k mému drahému Spasiteli.‘ Jiní řeknou: ‚Jako pohan jsem žil v zemi, kde nikdo Krista neznal a tys opustil veškeré své pohodlí a přišel k nám, abys nás seznámil s Ježíšem, abychom v něj uvěřili jako v jediného pravého Boha. Přestal jsem uctívat své bůžky a začal jsem se klanět Stvořiteli nebe i země. A nyní jej vidím tváří v tvář...‘“ (GW 518)

Většinou nevidíme výsledky své misijní práce okamžitě. Pak je snadné propadnout malomyslnosti. Při studiu úkolu tohoto týdne budeme mít před svým zrakem odměnu, která nás čeká za svědeckou službu našemu Spasiteli. Je to odměna, ze které se budeme těšit nejen na věčnosti, ale už i zde na zemi.

Týden ve zkratce

1. Neúspěch?
2. Námitky a výmluvy
3. Přijetí nebo odmítnutí
4. Svědectví a dokončení díla
5. Důsledky pro věčnost

NEÚSPĚCH?

1. S jakým výsledkem skončila Pavlova misie v Aténách? Sk 17,32-34

Mnohokrát lidé odmítli Pavlovo poselství. Podobně tomu bylo i v Aténách. Apoštolova činnost v tomto městě se často uvádí jako příklad selhání jeho evangelizace. Přesto i zde uvěřilo několik posluchačů. Jedním z nich byl Dionysios z Areopagu. Areopag byl soud, který měl pravomoc vynášet rozsudky za určitou oblast trestných činů, mezi které patřila i urážka náboženského předsvědčení. Dále potvrzoval učitele v jejich funkcích, kontroloval výchovné a vzdělávací instituce.

Další osobou, která přijala Krista na základě Pavlova kázání v Aténách, byla žena jménem Damaris. Ženy v té době neměly taková práva, jako muži. Damaris však musela mít určité společenské postavení, protože mohla na aténském náměstí poslouchat Pavlovu řeč. Je též velmi pravděpodobné, že na základě tohoto kázání byl od základu změněn její životní styl. Zkusme si představit, kolik lidí ve svém okolí mohli ovlivnit tyto dva věřící z Atén. Bylo opravdu Pavlovo působení v Aténách neúspěšné?

2. Co nás učí následující verše o úspěchu i neúspěchu ve svědecké službě? L 15,3-24; J 4,7-26.28-30.39-41

Musíme si uvědomit, že naše měřítko úspěchu a neúspěchu nelze použít pro hodnocení záchrany jiných, protože jde o Boží dílo. Pro osobní pocity zdaru či nezdaru bychom neměli mít ve své mysli žádné místo. Neúspěch je pouze tehdy, když neděláme nic. „Když se zcela odevzdáme Bohu a necháme se jím vést, on bude sám zodpovědný za jeho úspěšné dokončení. Nenechá nás v obavách, zda naše upřímná snaha měla úspěch. Ani chvíli bychom neměli podlehnout myšlenkám o nezdaru. Máme spolupracovat s tím, který neví, co je nezdar.“ (ChS 261.262)

Samozřejmě, že nám záleží i na výsledku, protože „výsledky nekončí v tomto životě, ale sahají až na věčnost.“ (5a 411) Vždy se snažme pracovat, jak nejlépe umíme. Práce na záchraně jiných je založena na spojení lidského úsilí a Boží moci. Obrácení člověka je vždy zázrakem Boží milosti.

NÁMITKY A VÝMLUVY

1. Jak Ananiáš povzbudil Saula k okamžitému přijetí Krista do svého života? Sk 22,16

Pavlovo obrácení obsahovalo dvojí odevzdání se:

1. Na cestě do Damašku odevzdal svůj život Ježíši a přijal jej za svého Pána.
2. Prostřednictvím křtu se odevzdal církvi.

Lidé, kteří jsou postaveni před jedno nebo druhé rozhodnutí, mívají obvykle různé námitky a výmluvy. „Mnozí jsou přesvědčeni, že zvěstujeme pravdu, a přece zůstávají jakoby spoutáni železnými okovy. Nemají odvahu nést riziko, které vyplývá z jejich rozhodnutí pro pravdu... Právě v tomto kritickém období rozhodování omotává satan okolo těchto lidí svá nejsilnější pouta...“ (1T 646)

2. Jaké výmluvy použili Félix a Agrippa, když vyslechli Pavlovo svědectví? Sk 24,25; 26,27.28 Co se můžeme naučit z Pavlovy odpovědi? v.39

Félixova manželka Drusilla byla dříve ženou Aziza, krále Emesu. Félix ji však jejímu prvnímu manželovi odvedl. Proto nás nepřekvapuje, že Pavel začal mluvit o spravedlnosti, zdrženlivosti a budoucím soudu. Když to král uslyšel, přepadla jej úzkost, přerušil jeho řeč a propustil jej. Jedním ze způsobů, jak můžeme poznat, že evangelium zasáhlo člověka osobně, je to, že se začne vymlouvat a tvrdit, že nemá zájem nás dále poslouchat.

3. „Jsem zaneprázdněný“, „ještě nejsem připravený“, „rozhodnu se později“. Jaké výmluvy ti brání v tom, aby ses už dnes rozhodl sloužit jako svědek Boží milosti?

PŘIJETÍ NEBO ODMÍTNUTÍ

1. Jak odpovídali někteří lidé na Pavlovy důkazy o pravosti evangelia? Sk 28,23.24

Skutky apoštolů jednoznačně ukazují, že hlásání evangelia vždy rozdělí lidi na dvě skupiny – na ty, kteří jej přijímají, a na ty, kteří odmítnou. Všimneme-li si, že posluchač nechce nebo zatím nemůže přijmout některé biblické pravdy, nesmíme přejít k dalšímu bodu učení. „Zaujetí, které odolalo tolika důkazům, by neodstranily jen argumenty apoštolů, jakkoli byly jasné a přesvědčivé. Duch svatý však božskou mocí zaséval jejich argumenty do srdcí lidí.“ (SA 44-46)

2. Co dělali apoštolové, když lidé odmítli jejich poselství? Sk 13,48-52; 14,4-7 Jaké naučení si můžeme vzít pro naši svědeckou službu z jejich postoje k úspěchu či domnělému nezdaru?

Přijetí evangelia, ale i jeho odmítnutí, s sebou nese důsledky pro věčnost. Bible to často popisuje protikladnými výrazy jako život a smrt, dobro a zlo (Dt 30,15), požehnání a zlořečení (v. 19), úzká a široká cesta (Mt 7,13.14).

3. Kdyby se dnes rozhodovalo o tvé věčnosti, byl bys spasený?

SVĚDECTVÍ A UKONČENÍ DÍLA

1. Z čeho byli obviněni křesťané v Tesalonice? Sk 17,5-7

2. Jaký je vztah mezi poselstvím tří andělů a ukončením Božího díla? Zj 14,4-10

Už samotný název knihy Skutky apoštolů napovídá, že je knihou zpráv o skutečích prvních křesťanů, kteří podle vyjádření jejich nepřátel „převracejí celý svět“. V knize Zjevení Jana je napsáno, že poselství tří andělů se má zvěstovat každé rase, kmeni, jazyku i národu (Zj 14,6), tedy celému světu. Lidé, kteří jdou s tímto poselstvím, nečekají na nějakou mimořádnou událost pod vlivem „pozdního deště“. Každý den pracují tak, že klepou na dveře, dávají biblické hodiny svým přátelům, příbuzným a známým. Jiní odcházejí s evangeliem tisíce kilometrů od domova.

Jak Pán dokončí své dílo? Skrze odevzdané bratry a sestry, kteří jsou ochotni obětovat svůj čas, opustit svůj dům, město, vlast, dokonce obětovat i svůj život, aby mohli sloužit tam, kde lidé o Kristu ještě neslyšeli (Ř 15,20).

„Boží služebníci... budou spěchat z místa na místo a všude přinesou Boží poselství. Tisíce hlasů bude po celém světě šířit varovné poselství... Obyvatelé země se budou muset rozhodnout.“ (VLB 612)

3. „Evangelizační práce, což je otevírání Písma zájemcům, upozorňování spoluobčanů na nadcházející události, by mělo zabírat v životě Božího služebníka stále víc a více času.“ (Ev 17) Obsahuje tvá svědecká služba „otevírání Písma se zájemci“?

DŮSLEDKY PRO VĚČNOST

1. Za jakých okolností cestoval Pavel do Říma? Sk 28,11-16.30,31

„Dlouhé roky Pavel toužil navštívit Řím a zvěstovat i tam evangelium (Ř 1,11-13). Realita spojená s jeho cestou však byla v přímém protikladu s jeho očekáváním. I přes tento protiklad Pavel neztratil odvahu a jistotu, že je vedený Bohem.“ (6BC 461)

Mnohdy se nám zdá, že dveře jsou před naším svěděním předem zavřené. Důchodový věk, nemoc, samota ve vězeňské cele – to vše může na první pohled vypadat jako nepřekonatelná překážka pro vydávání svědectví. Pavlova zkušenost nás učí pravému opaku.

2. Jak končí kniha Skutky apoštolů? Kterými slovy je popsán způsob, který Pavel používal k vydávání svědectví i přes domácí vězení? Sk 28,31

Kniha končí nádherným popisem svobody. Pavel byl spoutaný, ale ani to mu nezabránilo ve zvěstování evangelia. Z jistého pohledu je však tato kniha bez konce, protože svědecká služba Božích učedníků pokračuje dodnes. Neseme pochodeň pravdy, která byla zapálena v době prvních křesťanů. Pracujeme ve vzájemné jednotě, abychom naplnili Boží plán, který se týká zvěstování radostné zprávy tomuto světu.

Ježíš, který sedí v nebi po Boží pravici, je s námi skrze Ducha svatého. Tentýž Duch, který přivedl církve k životu o Letnicích, vede svou církev i dnes. Skutky apoštolů neskončí, dokud Kristovi následovníci nesplní jeho pověření jít do celého světa a konat dílo záchrany. Pak budou s těmi, které přivedli k Ježíši, vzati do nebe při druhém příchodu našeho Spasitele.

Diskusní otázky

- 1. Jakým reakcím by se měl křesťan vyhnout, když je odmítáno evangelium?**
- 2. Co je ještě nutné udělat pro dokončení Božího díla v oblasti, kde žiješ?**
- 3. Jak ti pomohly úkoly tohoto čtvrtletí v tvém duchovním růstu?**

Shrnutí

Vlastními slovy si zopakuj princip odměny za svědeckou službu. Pros Pána, aby ti dal příležitost uplatnit v životě to, co ses naučil během uplynulých čtrnácti týdnů.

POUŽITÉ ZKRATKY

Zkratky biblických knih podle ČEP

1BC Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1

RH Review and Herald

ST Signs of Times

Díla E. G. Whiteové

CDF	Counsels on Diet and Foods	CK	Cesta ke Kristu
CG	Child Guidance	CZ	Cesta ke zdraví a životní harmonii
CL	Country Living	KP	Kristova podobenství
Ev	Evangelism	SA	Skutky apoštolů
GW	Gospel Workers	TV	Touha věků
HS	Historical Sketches	VLB	Vítězství lásky Boží
ChS	Christian Service		
MH	The Ministry of Healing		
1SM	Selected Messages, sv.1		
TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers		
1T	Testimonies for the Church, sv. 1		
WM	Welfare Ministry		

Sbírky v 3. čtvrtletí 2000

Misijní dary budou sloužit pro evangelizační projekty muslimských zemí v rámci Euro-Africké divize.

Dary 13. soboty jsou určeny na stavební projekty Moravskoslezského sdružení.

Témata přímluvných modliteb v 3. čtvrtletí 2000

1. Globální misie

2. Boží dílo ve Švýcarské unii:

Počet obyvatel: 7 224 643

Počet sborů: 57

Počet členů: 4 086

3. Universita ve Friedensau

Západy slunce

červenec

den	hodina
30. 06.	21.16
07. 07.	21.14
14. 07.	21.09
21. 07.	21.02
28. 07.	20.53

srpen

den	hodina
04. 08.	20.42
11. 08.	20.30
18. 08.	20.17
25. 08.	20.03

září

den	hodina
01. 09.	19.48
08. 09.	19.33
15. 09.	19.18
22. 09.	19.02
29. 09.	18.47